உ

சுபமஸ்து.

சமுத்ரயாத்ராவிசாரம்.

இது

பல பண்டிதர்களின் அநுமதியைப் பெற்று

தரும சாஸ்திரக் கருத்தைத் திரட்டி

கும்பகோணம் காலெஜ்

S. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்

தமிழில்

வசன நடையாக எழுதப்பட்டு

ஸாது. சேஷையரவர்களால்

பிரஸித்தஞ்செய்யப்பட்டது.

கும்பகோணம்

ஜி. வே. ப. கிருஷ்ணசெட்டியார் அவர்களது

"லார்ட்ரிப்பன் அச்சாபிஸில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி-ஷு புரட்டாசிமீ.

சுபமஸ்து.

முகவுரை.

இச்சிறுபுத்தகம், கும்பகோணம் போர்டர் டவுன் ஹாலில் எனது நண்பர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ எஸ்- நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தின் பிரதிரூபம்; இது பல நண்பர்களின் விருப்பத்தை அநுசரித்து என் வேண்டுகோளின்படி மேற்படியாரால் பல தர்மசாஸ்திரபண்டிதரின் உதவியைக்கொண்டெழுதப்பட்டது. இதில் சமுத்திரபாத்திரையால் துவிஜர்களுக்குண்டாகும் தோஷமும் அதன் நிவாரகமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்து, பல தர்மசாஸ்திரவித்வான்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு ஒத்திருப்பதே. இஃதன்றி இப்புத்தகத்தில் தத்காலத்து வழங்கிவரும் மானவ யாஜ்ஞவல்கிய பராசர ஆபஸ்தம்ப கௌதம போதாயனாதி தர்மசாஸ்திரங்களின் முடிவான கோட்பாடுகளே அமைந்துள்ளன.

இச்சாஸ்திர விசாரத்திற்கு இப்பொழுது எம்மைத் தூண்டியது யாதெனின், சொற்பகாலத்திற்குமுன் சமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்ற மகா-௱-௱-ஸ்ரீ அகிலாண்டையரவர்களின் குமாரன் குமாரத்திகளுக்கு ஸ்ரீமத் ஸ்ரிங்கேரிமடத்தாரால் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமே. பெரியோரால் விதிக்கப்பட்டதை ஆக்ஷேபித்துப்பேசுவது சாஸ்திரமுறையன்று; ஆயினும் இரண்டோரிடங்களில் ஆக்ஷேபம் பிறந்ததால் மூலசாஸ்திரங்களை ஆராயப்புகுந்தனம். யானும் என் நண்பரும் இவ்வித ஆராய்ச்சிக்குத் தொடங்கியது ஷை சுவாமியவர்களிடத்து விசுவாசக்குறைவினாலன்று; பக்திக்குறைவினாலுமன்று. அவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் கும்பகோணம் சுவாமிகள் அபிப்பிராயத்தையும் சிரமேற்கொண்டு, அவற்றிற்கு எதிர்வாதம் செய்வோர்க்குச் சாஸ்திரத்திற் சிறிதேனுமாதாரமுளதோவென்று ஐயமறத்தெளிந்துணர்ந்து சாஸ்திரச்சிரத்தையுள்ளோரும் அதன் பரிசோதனைக்கு அவகாசமில்லாதவருமாகிய பிறருக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டிநக்குயே எம்மாலியன்றது செய்யப்புகுந்தனம். சமுத்திரயாத்திராதோஷ விஷயமாய்ச் சாஸ்திரத்தில் உள்ளனவெல்லாம் ஒருவாறு திரட்டி இப்புத்தகத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

சுவாதந்த்ரியமில்லாத அஜ்ஞானதசையிற் சம்பவிக்கும் தோஷம் பெருந்தோஷமாகாது; அல்பதோஷத்திற்கு இடமிருப்பினும் அது பிராயச்சித்தத்தால் நீங்கக்கூடியதேயென்பது சாமானியருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியதாயிருக்க நிஸ்ஸந்தேகமான இவ்விஷயத்திற் கக்ஷிபேசவும் காரணமுளதோ அறியேம். பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக இக்கக்ஷியெனின் அவ்வாறு எண்ணவும் இடமில்லை; ஏனெனின் தன் பாபத்திற்கு மிகப்பச்சாத்தாபத்துடன் பரிகாரம் தேடுபவனுக்கிரங்காது அவனை நீக்கக் கருதுவது பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதன்று. தமக்குச் சௌகரியமென்று தோன்றுவதையே பிரமாணமா

கக்கொண்டு சிலர் பாபத்திற்கஞ்சாது நடந்துவருவதைத் தினந்தோறும் கண்ணுற்றிருந்தும் அவரை ஒருவிதத்திலும் கண்டியாது நிற்றலும் பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதாகாது. அவ்வாறு பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவேமெனக் காட்டுவோர், பிராஹ்மணருக்குக் கொலைசெய்தல், திருடுதல், அசத்தியம் பேசுதல், சுராபானஞ்செய்தல் முதலியவை பாதகங்களேயல்லவென்று எண்ணுபவர்போல் அவற்றிற்காக ஒருவிசாரமுமின்றி அறியாப்பருவத்திற் கப்பலிற் போவது எல்லாவற்றிலும் கொடியபாபமெனத் தோன்றுமாறு அவ்விஷயத்தில் மிக்ககடுமையாயிருப்பது எந்தச்சாஸ்திர ஆதாரத்தாலோ அறியேம்.

இதுநிற்க, வைதிகர்களிற் பெரும்பான்மையோர் வைதிகக் கிரியைகளை மந்திரம் ஒருவாறு கற்றவரன்றித் தர்மசாஸ்திரத்தையே பாராதவர். இத்தன்மையராகிய வைதிகர் சொல்வதையே தர்மசாஸ்திரமென மயங்கிச் சாஸ்திரமறியாதசிலர் தவறிப்போகின்றார்கள். நாம் விசாரித்த அளவில் தர்மசாஸ்திரபண்டிதர்களின் அபிப்பிராயமெல்லாம் ஒருவகைப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது. அவ்வபிப்பிராயம் இப்புத்தகத்திலடங்கியதேயாம். வேறு அபிப்பிராயமுண்டெனின் அதைச் சாஸ்திரஆதாரத்துடன் கேட்க ஆவலோடிருக்கின்றனம். எவ்விதத்திலாவது நம்முடைய தர்மசாஸ்திரங்களைப் பலர் அறியமுயன்றாலே நமக்குப் பெரும்பயனாம்.

இப்புத்தகத்தின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள "அந்தண ரென்போ ரறவோர் மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்" என்ற திருக்குறளிற் சொல்லியதைப் பிராஹ்மணரெனப் பெயர்படைத்த நாமெல்லாம் எப்பொழுதும் கருத்தில்வைக்கவேண்டும்; அதாவது பிராஹ்மணருக்குப் பெரியவிரதம் ஜீவகாருண்யமே என்பது. அதைவிட்டால் நமது காரியமெல்லாம் பயனில்லாதனவேயாம். மாயூரத்திற்கூடிய ஒருசபையில் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகள் "கருணைபாராட்டி இப்பிராயச்சித்தம் விதித்தார்" என்று ஒரு சிறந்தபண்டிதர் கூற, வேறொருவர், அக்கருணையே மிகத்தோஷமெனப் பலர் எண்ணும்படி அதை இகழ்ந்து பேசினர். இதைக்கேட்டவுடன் பிராஹ்மண்யத்தின் கதி இவ்வாறாயிற்றே, இனி நமக்கு மீட்சியாதோவென்று எம்மனம் மிக ஏங்கிவருந்தியது. அவ்வாறு இகழ்ந்தவரும் சாவதானமாய் இப்புத்தகத்தைப் படித்துத் தம்முடைய துரபிப்பிராயத்தை மாற்ற முயலுவாரென்று நம்புகிறோம்.

மனு சொன்னபடி, மனிதனுக்குக் குருவும் உத்தமமான சாட்சியும் அவனுடைய அந்தராத்மாவேயாகையால் அதை இகழக்கூடாது. அவ்வாறு மனச்சாட்சிக்கொப்பாக நடுநிலைமையில் நின்று நியாயத்தை எல்லோரும் விசாரிப்பாராக.

கும்பகோணம்.
விரோதி-௵
புரட்டாசி௴

ஸாது. சேஷையர்.

சுபமஸ்து

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்."

குடம்பகோணம் போர்டர் டவுன் ஹாலில் 1889-ம் ஸ்ரீ ஜூலை மீ 28௨ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸாயங்காலம் பரதந்த்ராவஸ்தையில் இரண்டு பிராமணக்குழந்தைகளுக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி நடந்த பிரசங்கம்:—

குழந்தைகளின் விருத்தாந்தம்.

தங்கள் தாய்தந்தையர்கள் பிராமணநெறியிலேயே இருந்தகாலத்துப் பிறந்த ஒரு புருஷக்குழந்தையும் ஒரு பெண்குழந்தையும் அதிபாலியாவஸ்தையில் அத்தாய்தந்தையர்களுடன் இவ்விடத்தினின்றுங் கப்பலேறிச் சமுத்திரயாத்திரை செய்து சீமைக்குச் (லண்டன்) சென்றார்கள். பின்பு அவர்களுடன் இவ்விடத்திற்குத் திரும்பிவந்தகாலத்துச் சிறுவனுக்குப் பிராயம் ௧௦; பெண்ணுக்குப் பிராயம் ௫. இவ்விடத்திற்கு வந்தபின்னரும் ௪--௫ வருஷகாலம் தாய்தந்தையர்களின் ஆதீனத்திற்குனேயிருந்து தமக்குச் சற்று அறிவுவந்தவுடன், அக்குழந்தைகளிருவரும், "நாம் பிராமணகுலத்தில் ஜநித்தும் பிராமணரிற் புருஷனுக்குரிய முக்கிய ஸம்ஸ்காரமாகிய உபநயநமும், ஸ்திரீக்குரியதாகிய விவாகமும், இன்னும் நமக்குச் செய்யப்படவில்லையே; உபநயநத்திற்குப் பரம அவதியாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ௧௬-வது பிராயம் சமீபிக்கின்றதே; விவாகத்திற்குரிய காலமும் ஆகின்றதே" என்று மிகவும் அநுதபித்துத் தங்கள் தாய்தந்தையர்களின் இரக்ஷையினின்று நீங்கி, ஸ்வாதந்த்ரியமில்லா அறியாப்பருவத்தில் தங்களுக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரை, தீபாந்திரவாசம் முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திரம் விதித்திருக்கும் பிராயச்சித்தத்தைத் தங்களாற் செய்விப்பித்துத் தங்களைப்பரிசுத்தர்களாக்கிப் பிராமணஸம்ஸ்காரங்களுக்கு அர்கர்களாகச்செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் மனமுருகி ஸ்ரீமத்ஸ்ருங்கேரி சங்கராசாரியசுவாமிகளவர்களைப் பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்பெரியோர் அவர்கள் அநுதாபத்திற்கிரங்கித் தர்மசாஸ்திரப் பிரஜ்ஞையுள்ள தம்மடத்து வித்வத்கோஷ்டியைக்கொண்டு சாஸ்திரபரிசோதனைசெய்வித்து அச்சாஸ்திரத்தால் அக்குழந்தைகளுக்கு விகிதமாயேற்படும் பிராயச்சித்தங்களடங்கிய ஸ்ரீமுகம் பிறப்பித்தார்கள். இப்பிராயச்சித்தங்கள் சாஸ்திரவிகிதமான பிராயச்சித்தங்களே யென்றும் இவைகளால் அக்குழந்தைகள் தோஷம்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களாய்ச் சமஸ்தவிதமான ஸவ்வியவகாரங்களுக்கும் அர்கர்களானார்களென்றும் ஸ்ரீமத்ஸ்ருங்கேரி ஸ்ரீமுகத்தையனுசரித்து ஸ்ரீமத் ஆவணிசங்கரமடத்தினின்றும் ஸ்ரீமத் கும்பகோண சங்கரமடத்தினின்றும் பின்னர் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தன.

விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தங்களாவன:—சேதுஸ்நாநம், இராமநாத தரிசனம், ஷ கிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானுதி அநேகதானங்கள், பிராமணபே முதலியவை.

இப்பிராயச்சித்தங்களை அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவிற் கிரமப் செய்விக்க ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிமடத்து வித்வத்கோஷ்டியிலொருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ கோபாலசாஸ்திரிகளென்பவர் நியமித்தனுப்பப்பட்டார். அவர் அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவில் சகலமும் விதிப்படி நடப்பித்து மடத்திற்கு அவ்விவரத்தை யறிவிக்க மடத்தினின்று, அக்குழந்தைகள் சமஸ்ததோஷமும்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களானுர்கள்; சமஸ்தவிதமான சவ்வியவகாரங்களுக்குமர்களானுர்களென்று அநுக்ரகம் உண்டாயிற்று.

இவ்வாறு அநுக்ரகம்பெற்ற குழந்தைகளில் மூத்தவனுகிய குமாரனுக்கு அவனுடைய கசு-வது பிராயத்திற்குள் இராமேசுவரத்திற்குனே ஷை கோபால சாஸ்திரிகள் உபநயநமும் நடப்பித்தார்.

இராமேசுவரத்தினின்றும் திரும்பிவரும் மார்க்கத்தில் அச்சிறுவனும் பெண்ணும் தங்கள் பெரியோரினுத்தரவுப்படி புண்ணியதீர்த்தஸ்நாநம், புண்ணியக்ஷேத்திரவாசம் முதலியவை செய்துகொண்டு இக்கும்பகோணத்திற்கு வந்தார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்மார்த்தர்களில் வேதவித்துக்களாகிய முக்கியமான எல்லாப்பிராமணர்களுடைய அநுஜ்ஞையும் அநுக்கிரகமும்பெற்றுக் காவேரி ஸ்நாநம்செய்து தேவாலயதரிசனங்களும் பண்ணிப் பிராமணஸந்தர்ப்பணையும் செய்தார்கள்.

இதன்பின்னர் இக்கும்பகோணத்திலேயே சென்ற ஆனிமாசத்தில் கஉ-வது பிராயத்திற்குள் பெண்ணுக்கு விவாகம்நடந்தது. அப்பெண்ணின் இளையதாயாரும் (தாயின்தங்கை) அத்தாயின் பர்த்தாவும் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தார்கள். இவ்விவாஹ தம்பதிகள் அதிசிஷ்டர்களான பிராமணுேத்தமர்களின் அநுக்ரகம் அடைந்தார்கள். இவ்விவாகசம்பந்தமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட வித்வச்சபைக்குத் திருமதஸ்தர்களிலுமுள்ள, தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸாதி சாஸ்திரபண்டிதர்களும் இருக்கு எஜுஸ் ஸாம வேத பாரங்கதர்களும் அநுஷ்டாதாக்களான அநேகம்பெரியோர்களும் இவ்வூரிலிருந்தும் பிற ஊர்களிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள்.

மேற்சொல்லிய விருத்தாந்தத்தில் நாம் கருத்தில் வைக்கவேண்டியது யாதெனில்:—

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி சுவாமிகளவர்கள் சாஸ்திரபரிசோதனையின்மேல் தம் மடத்து வித்வத்கோஷ்டிக்குச் சாஸ்திரவிகிதமென்று தோன்றிய பிராயச்சித்தத் தாற் பரதந்திராவஸ்தையில் ஒருபுருஷக்குழந்தைக்கும் ஒருபெண்குழந்தைக்கும் நேர்ந்த சமுத்திரயாத்திரை முதலிய பாபங்களைப் பரிகரித்து அவர்களைச் சுத்தர்

ளாக்கிச் சவ்வியவகாரத்திற்கு அர்களாகச்செய்தார்கள். இதை அங்கீகரித்து ஸ்ரீமத் கும்பகோணம், ஆவணி சங்கரமடங்களினின்றும் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தனவென்பது.

ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களுடைய யோக்கியதாம்சத்தைக் குறித்துப் பேச நான் அநர்கனாயினும் தெரிந்துகொண்ட இரண்டொரு சங்கதிகளை இவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டியிருத்தலால் அவ்வாறு சொல்வதற்கு எனக்கு அனுமதிதரவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்தஸ்வாமிகள் (தம் பூர்வாச்சிரமத்தில்) அதிப்பிரஸித்தமான வித்வத் பரம்பரையிற் பிறந்தவரென்பதன்றித் தாமே பெரியவித்வான். மகாபெரியவராகிய முன்னிருந்த சுவாமிகளவர்களால் அதிபாலியம்முதலே நன்னெறியிலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தவர்; மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் புகழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியையும், ஒரேவிதமாய் எண்ணுபவர்; ஒருவித இலாபத்தையும் எதிர் பார்ப்பவரல்லர். எப்பொழுதும் சிஷ்டர்களாலும் வித்வத்பிரமுகர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளவர். இம்மஹானின் ஸ்ரீமுகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் இவ்வளவு பரியாலோசனையின்மேல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அதை விதித்தோர் அது சாஸ்திர சம்மதமானதே யென்பதை இவ்வளவு தூரம் மனப்பூர்வமாயுணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறாரென்பதும் அந்த ஸ்ரீமுகபத்திரிகையின் முடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மூன்று சுலோகங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

அவற்றின்தாத்பரியம்:

(௧) "தங்களுடைய சகலவிதமான ஹிதாஹித விஷயங்களிலும் பரதந்திரர்களாய்த் தங்கள் போஷகர்களின் ஆதீனர்களான அதிபாலியரானகுழந்தைகளுக்கு நேரிடும்தோஷம் பிராயச்சித்தத்தால் நிவாரணமாகாததாயுமிருக்குமோ?"

(௨) " குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரா முதலியபாபங்கள், சேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், பிராமணபோஜனம் முதலியவைகளால் நிவிர்த்தியாகின்றனவென்பதில், தர்மசாஸ்திரத்தின் சூக்ஷ்மத்தைத் தேர்ந்துணர்ந்தோர் எவர்க்காவது சந்தேகமுமுண்டாகுமோ? "

(௩) "௧௨-வருஷப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ள பிரஹ்மஹத்தியாதி மஹாபாதகங்களுக்கு அப்பிராயச்சித்தத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இராமேசுவரஸ்நாநம் பிராயச்சித்தமாகவிதிக்கப்பட்டிருக்க, குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திராதோஷமானது சேதுஸ்நாநத்தாற் போகாதென்பதுமுண்டோ?"

இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளவற்றைப் பார்த்தும் மாயூரத்தில் ஒருவர், பலர்கூடிய ஒருசபைமத்தியினின்று வாய்கூசாமல் மேற்குறித்தபிராயச்சித்தம் முகதாக்ஷிணியத்தின்நிமித்தம் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி, சாஸ்திரசம்மதமானதாக எண்ணித்தீர்மானிக்கப்பட்டதன்றென்று சொன்னார். கட்சி ஆவேசத்தில்

அவர் இவ்வாறு கூறினரென்றே எண்ணுகிறேன். பின்னர் இவ்வதிவார்த்தைக்கு அவர்மனமே அவரை மிகவருத்தியிருக்கலாம். இரண்டொருவர் அச்சபையிற் சங்கராசாரியரின் இந்த ஸ்ரீமுகத்தீர்ப்புக்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்லரென்று மிகப்பிரதாபமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு கூறியவருங் கூடத் தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் நாம் கட்டுப்படமாட்டோமென்று ஒருசபையில் வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல அஞ்சுவாரென்றே எண்ணுகிறேன். இப்பிராயச்சித்தத்தீர்ப்பை இவ்வாறு நிராகரித்துப்பேசுவது முறையோவென்று சற்று விசாரிப்போம்.

பாபம் இருவகை.

இவ்விருவகைக்கும் இருவகையான பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தப்பிரகரணத்தில்(க)மனுஸ்மிருதி(உ)பராசரமாதவீயம்(௩)யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம் (௪) பிருஹஸ்பதிஸ்மிருதி (௫) ஆபஸ்தம்பதர்மம் (௬) போதாயனதர்மம் (எ) கௌதமதர்மம் (அ) வஸிஷ்டதர்மம் (௯) ஹேமாத்திரிமுதலியவைகளெல்லாம், பாபம் ரகஸ்யபாபம் பிரகாசபாபமென இருவகைப்படுமென்றும், ரகஸ்யபாபத்திற்கு ரகஸ்யமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல் வேண்டும்; பிரகாசபாபத்திற்குப் பிரகாசமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல்வேண்டுமென்றும் சொல்லுகின்றன.

ரகஸ்யபாபமும் அதன் பிராயச்சித்தமுறையும்.

க. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்யப் பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், ௩௩-வது பக்கம்.

"செய்பவனுக்குமாத்திரமாவது யாருடைய சகாயமின்றிச் செய்தல் கூடாதோ அப்படிப்பட்டவர்களுக்குங்கூடவாவது தெரிந்தபாபம் ரகஸ்யபாபமெனப்படும்."

உ. போதாயனதர்மம் ௪-ம் பிரச்னம், ௪-ம் அத்தியாயம், க-சூத்திரம்.

"ரகஸ்யப் பிராயச்சித்தமானது பாபஞ்செய்தவனாலேயே விதிக்கப்படவேண்டும்; மற்றவர்கள் விதித்தல் கூடாது."

௩. விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்யப் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௩௩-வது பக்கம்.

"ரகஸ்யபாபமுடையவன் தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவனானல் பிறருக்குத்தெரிவியாமல் தனக்குநேர்ந்தபாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சாஸ்திரம்தெரியாதவனாயின் வேறு யாரோ ஒருவனுக்குப்பிரஹ்மஹத்தியாதி தோஷம்நேர்ந்திருக்கிறது; அதற்கு ரகஸ்யப்பிராயச்சித்த மென்னவென்று வேறொருவன்பொருட்டுக்கேட்பவன் போலவே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரகஸ்யபாபத்தை ஒருசபையிற்சொன்னால் அப்பாபத்திற்கு அதிகப் பிராயச்சித்தமுண்டு."

௪. ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், எ-ம் படலம், உக-ம் கண்டம், கரு-ம் சூத்திரம்.

"ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் பாபஞ்செய்தானென்று தெரிந்தால் அதைத் தான் முதலில் பிறருக்கு வெளியிடலாகாது. ஆனால் தான் செய்யும் தர்மகாரியங்களில் அந்தப்பாபஞ்செய்தவனை விலக்கக்கடவன்."

ரு. கௌதம தர்மம், உக-ம் அத்தியாயம் கஎ-கஅ-ம் சூத்திரங்கள்.

"ஒருபிராமணன்மேல் குற்றம்சொல்வதினால் குற்றம்சொல்லுகிறவன் குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவனுக்குள்ள பாபத்திற்குச் சமானமான பாபத்தையடைகிறான். குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவன்குற்றமற்றவனேல் அவன் மேலாரோபிக்கப்பட்டதோஷத்திற்கு இரண்டுமடங்கான தோஷம் குற்றஞ்சொல்லுகிறவனையடைகிறது."

யாஜ்ஞவல்கியம், ௩-ம் அத்தியாயம், உஅ௫-ம் சுலோகத்திலும்இக்கருத்தே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது

௬. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், மைசூர்ப்பதிப்பு, சகஉ-ம் பக்கம்.

"மனு:—பிரகாசப்படுத்தப்படாத பாபத்தையுடையவன் மந்திரத்தாலும் ஹோமத்தாலும் சுத்தப்படுத்தப்படவேண்டியவன்."

பிரகாசப்பிராயச்சித்தமுறை.

எ. பராசரமாதவீயம் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம் ௩சகூ-ம் பக்கம்.

"பிருஹஸ்பதி, யாஜ்ஞவல்கியர்:--பிரகாசதோஷமுடையவன் பரிஷத்சம்மதமான விரதத்தைச்செய்யவேண்டும்."

அ. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், சகஉ-ம் பக்கம்.

"மனு:—பிரகாசபாபங்களுடையவன் பரிஷத் அனுமதியின்மேல் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும்."

௯. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்ட ஆரம்பம், உ௦௬-ம் பக்கம்.

"பாபஞ்செய்து பச்சாத்தாபம் அடைந்தவனுடைய சித்தங்கலங்கிக்கெட்டுப்போகின்றது. அந்தச்சித்தமானது பரிஷத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் எப்படிப்பட்ட விரதத்தின் அனுஷ்டானத்தினாற் பெரும்பாலும் நிச்சயமாய்ச் சரியாகச்செய்விக்கப்படுகிறதோ அந்தவிரதம் பிராயச்சித்தம்."

க௦. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், சகஉ-ம் பக்கம்.

"தன்பாபத்தைச் சபைக்குப்பிரவித்தப்படுத்துவதினாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், விரதானுஷ்டானத்தாலும், வேதாத்தியயனத்தாலும் பாபஞ்செய்தவன் பாபத்திலிருந்து நீங்குகிறான். தனக்கு நேரிட்டதோஷத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் எடுத்துப்புலம்புகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாம்பு சட்டையினின்று நீங்குவதுபோலப் பாபத்தினின்றும் விமோசனமடைகிறான்."

பரிஷத்லக்ஷணம்.

௧௧. பராசரமாதவீயம், பரிஷத் லக்ஷணப்பிரகரணம், ௨௫௭-ம் பக்கம்.

"வேதம் வேதாங்கம் இவைகளையறிந்தவரும் தம்முடையகர்மங்களைச் சரியாய் நடத்திவருகிறவருமாகிய பிராமணருக்குத்தன்பாபத்தைத்தெரிவித்தல்வேண்டும்."

விஜ்ஞானேசுவரர், ஹேமாத்திரி, போதாயனர், வசிஷ்டர், கௌதமர், முதலியோரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்கள்.

௧௨. வசிஷ்டதர்மம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௫-ம் சூத்திரம்.

"வேதம் அறியாது தமக்குரியகர்மங்களைச் சரிவரச்செய்யாது பெயரால்மாத்திரம் பிராமணரென்றுவிளங்குபவர் பல்லாயிரம்பெயர்கள் சேர்ந்தாலும் தர்மசாஸ்திரம்விதிக்க ஒருபரிஷத்தாகார்கள்."

மனுஸ்மிருதி, ௧௨-ம் அத்தியாயம், ௧௧௪-ம் சுலோகத்திலும் இவ்வாறேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௧௩. மேற்படி ௭-ம் சூத்திரம்.

"வேதம் நன்றாய்த்தெரிந்த நான்கு அல்லது மூன்று பிராமணர்கள் சொல்வதைத் தர்மசாஸ்திரமாக அவசியம் கொள்ளவேண்டும். வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாத ஆயிரம்பெயர்கள் சேர்ந்துசெய்யும்தீர்ப்புத் தர்மசாஸ்திரமாகாது."

௧௪. போதாயன தர்மம், ௧- பிரச்னம், ௧- அத்தியாயம், ௧—கண்டிகை, ௯-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரம் விதிப்பதற்கு ஐந்துபெயர்களிருக்கலாம், மூன்று பெயர்களிருக்கலாம், மறுவற்றவராய் ஒருவரிருந்தாலும்போதும், வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாதவர் ஆயிரம்பெயர்களிருந்தாலும் போதாது."

௧௫. கௌதமதர்மம், ௨௮-ம் அத்தியாயம், ௫0, ௫௧-ம் சூத்திரங்கள்.

"தன்ஸ்வகர்மத்தைச் செவ்வையாய்த்தெரிந்து அதை ஆசரித்துவருதலோடு வேதம் அறிந்துமிருக்கிற ஒரு சுரோத்திரியன் செய்யும் தீர்மானத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டியது. ஏனெனில் அப்படிப்பட்டவன் ஒரு பிராணிவிஷயத்திலும் அநியாயமாய் அநுகூலத்திற்காவது பிரதிகூலத்திற்காவது காரணமாகமாட்டான்; சாஸ்திரத்தையே கண்ணாக உடையவனாகையால்."

௧௬. போதாயனதர்மம், ௧-பிரச்னம், ௧-அத்தியாயம், ௧-கண்டிகை, ௧௫-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவன் காலத்தையும், பாபம்செய்தவனுடையபிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை இவையெல்லாவற்றையும், செவ்வையாய்ப்பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கடவன்."

வஸிஷ்ட தர்மம், ககூ-ம் அத்தியாயம், கூ-வது சூத்திரத்திலும் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொல்லிய பிராயச்சித்த நியாயத்தையும் பரிஷத் லக்ஷணத்தையும் என்மேல் தயைசெய்து கேட்டருளிய ஸப்பியர்களுக்கு நான் செய்துகொள்ளும் விஜ்ஞாபனம் யாதெனில்:—

தங்களுடைய அஸ்வாதந்திரியகாலத்தில் தோஷம்நேரிடப்பெற்ற குழந்தைகள் மிகவும் அநுதபித்துத் தங்களுடைய பிரகாசமானபாபத்தை மிகப்பச்சாத்தாபத்தோடு சுவயமே மகாவித்வானும் எப்பொழுதும் வித்வத்பிரமுகர்களால் சூழப்பட்டவருமாகிய அதிசிஷ்டரான ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களும் தம்வித்வத்கோஷ்டியோடு எல்லாவிஷயத்தையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பாபபரிகாரவிரதத்தை (பிராயச்சித்தத்தை) விதித்தார்கள். இத்தீர்மானத்தை நிராகரித்துப்பேசுவது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் ஒத்ததோவென்பதைப்பற்றி ஸப்பியர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பது.

என்புத்திக்கேற்க இத்தீர்மானத்திற்குக் கட்டுப்படமாட்டோமென்பது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் கட்டுப்படமாட்டோமென்று சொல்வதையொக்கும்.

இதுநிற்க, சமுத்திரயாத்திரையைக்குறித்துச்சாஸ்திரந்தான் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்று விசாரிப்போம்.

ஸமுத்திரயாத்ராதோஷத்தைப்பற்றிய தர்மசாஸ்திரம்.

கஎ. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், காராக்கிருகப்பிரவேசம், கநகூம் பக்கம். (மைசூர்ப்பதிப்பு)

"மூன்றுநாள் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தல் ஒருமாசக்காராக்கிருகப்பிரவேசத்திற்குச்சரி. காராக்கிருகப்பிரவேச தோஷக்காரனுக்கு ஸ்நாந சந்தியாவந்தன தேவ பிதுர் தர்ப்பண அத்தியயன ஹோமாதிகள் இல்லாமற்போவதால் அவன் சூத்திரன் தான்."

(குறிப்பு) இவ்விடத்தில் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லை.

கஅ. போதாயன தர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், உ-ம் பிரசனம், க- அத்தியாயம், உ-ம் கண்டிகை, க-முதல் கூ-வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

"பதனீயத்தையை உண்டுபண்ணத்தக்க பாபங்களாவன:—

(க) "சமுத்திரயாத்திரை" (உ) "பிராமணசொத்தையோ நம்பிக்கையாய் வைக்கப்பட்ட சொத்தையோ திருடுதல்" (ங) "பூமிவிஷயமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதல்" (ச) "விலக்கப்பட்டனவோ படாதனவோவான பதார்த்தங்களை வாணிபஞ்செய்தல்" (ரு) "சூத்திரசேவை" (சு) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் புத்திரோத்பாதனஞ்செய்தல்."

இவற்றில் ஏதாவதொருகுற்றத்தைச் செய்பவனுக்குள்ள பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுங்கூறியிருக்கிறார்.

(குறிப்பு) போதாயனதர்மத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவே தெரியவில்லை.

ஹேமாத்ரியில் காராக்கிருகப்பிரவேசப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளவசனத்தால் ஸமுத்திரயாத்திரையில் நித்தியகர்மங்களுக்கு வைகல்லியமுண்டாதலின், அதைப் பாதித்தியமுண்டுபண்ணும் குற்றமாகப் போதாயனர் சொன்னதொன்று செவ்வையாய்விளங்குகின்றது. மேலும் ஹேமாத்ரியில், பதிதப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௯௫௦-வது பக்கத்தில் இன்னார்இன்னார் பதிதர்களென்று சொல்லுமிடத்து முதலில் நித்தியகர்மபரித்தியாகியைப் பதிதனென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனாலும் போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தவனைப் பதிதனென்று சொன்னதின் நியாயம் விளங்குகின்றது.

கக. ஸ்மிருதிரத்நாகரம், கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணம்

"இன்னும் தர்மமறிந்தவர்களின் ஏற்பாட்டையே பிரமாணமாகவுடைய தர்மங்களாவன":-(அநேக தர்மங்களினிடையில் அடியில்வருவன சொல்லப்பட்டுள்ளன.)

"சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் (பிராயச்சித்தத்தால்) பரிசுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு (சேர்க்கைக்கு) அர்கனல்லன்."

*　　*　　*　　*

"அதிதூரதீர்த்தயாத்திரை இக்கலிகாலத்துக்கூடாது."

*　　*　　*　　*

"ஆபத்காலத்தில் பிராமணனுக்குச்சாஸ்திரம் அநுமதித்திருக்கும் விர்த்தி இக்கலிகாலத்துக் கூடாது."

(கௌதமதர்மம், ஏ-வது அத்தியாயத்தில் "ஆபத்காலத்தில் பிராமணன் க்ஷத்திரியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அதுகூடாவிடில் வைசியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அக்காலத்திலும் கந்தம், அந்நம், சிவப்புச்சாயத்துணிகள், பால், அதன்வேறுபாடுகளான தயிர் நெய்முதலியன, கிழங்குகள், பழம், புஷ்பம், மருந்து, தேன், ஜலம், சினைப்பசு, பசுக்கிடாரிக்கன்று முதலியவைகள் விற்றல்கூடாது" என்கிறார்.)

*　　*　　*　　*

"சுவாத்தியாயத்தால் (தன்வேதத்தால்) திரவியந்தேடல் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது."

*　　*　　*　　*

"வாயால் நெருப்பை ஊதுவது இக்கலிகாலத்துக்கூடாது."

"பத்துநாள்வரையில் நதியில்வரும் புதுஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது."

* * * *

மேற்சொல்லியவாக்கியங்கள் ருஷிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களல்ல; ஸ்மிருதிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களுமல்ல; தர்மமறிந்தோரிற்சிலரின்கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகவுடைய வாக்கியங்களென்பது அவற்றின் தலைப்பில்எழுதப்பட்டுள்ள ஸ்மிருதிரத்நாகரவசனத்தால் தெரியவருகிறது. அவ்வாக்கியங்களால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளை விலக்காது கைக்கொள்வதினுல் ஒருவனுக்குண்டாகுந்தோஷம் இன்னதென்றுவது அத்தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுவது சொல்லப்படவில்லை. இதுவன்றி முற்கூறியகட்டுப்பாட்டால் விதிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக்காரியங்களிலும் அக்கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு நாம் நடந்துவருகிறதாகவும் தெரியவில்லை. ஏனெனில் அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலிகாலத்துக் கூடாவேன்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளில் முன்னேடுத்துச் சொல்லப்பட்டவற்றுள் இரண்டொன்றேழிந்த எல்லாக்காரியங்களும் இப்பொழுது ஸகஜமான தினசரியைகளாயிருக்கின்றன.

"சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் (பிராயச்சித்தத்தால்) சுத்தனுனுலும் அவனுடையசங்கிரகம் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது" என்பது முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்களில் ஒன்று. இதுவும் மற்றவாக்கியங்களைப்போன்றே ஸ்மிருதிப்பிரமாண ருஷிப்பிரமாணமுடைய வாக்கியமன்றெனினும் தர்மமறிந்தோரால் கூறப்பட்டமையால் பிராமாண்யமுடையதாகவே எண்ணப்படவேண்டுமெனின், யாவராலும் பிரமாணமாகக்கொள்ளப்படும் ஸ்மிருதிவாக்கிய ருஷிவாக்கியங்களின் நியாயத்தையநுசரித்தே இந்தவாக்கியமும் பிறந்திருக்கவேண்டும். பின்னும் இவ்வாக்கியம் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லும்போதாயனவாக்கியத்தை ஆசிரயித்துநிற்கின்றது (போதாயனதர்மத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லியிருப்பதாகத்தெரியவில்லையென்பது முன்னர்க்கூறப்பட்டுள்ளது). ஆகையால் இந்தவாக்கியத்தின்தாத்பரியம், சமுத்திரயாத்திரை செய்யும் துவிஜனுக்கு நித்தியகர்மவைகல்யமுண்டாவதால் அவன் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தனுனுலும் இக்கலிகாலத்திற் சங்கிரகத்திற்கு அர்கனல்லனென்று செவ்வையாய்த்தெரிகிறது. ஆகவே யாருக்குநித்தியகர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவன் அக்கர்மங்களைச் சமுத்திரயாத்திரைமுதலியவற்றின் காரணத்தால் பரித்தியாகஞ்செய்தால் கர்மவைகல்யதோஷம் நேரிடப்பெற்று ஹேமாத்திரி, போதாயனர் முதலியோர்சொல்லியபடி பாதித்தியமடைந்து மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தின்படி சுத்தனுனுலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு யோக்கியதையற்றவனுகிறுன். அநுபநீதனுக்கு மேற்குறித்த நித்தியகர்மம் விதிக்கப்படவில்லை

யென்பது எல்லாஸ்மிருதிகளாலும் போதாயனர், கௌதமர், வசிஷ்டர் முதலிய ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் எல்லாருக்கும் பிரஸித்தமாகத்தெரிந்தவிஷயமே. இதனால் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் உபநீதன் விஷயத்திலேயே விநியோகமென்பது சித்தமாகிறது.

ஆக்ஷேபம்.

ஆனால் சிலர், துவிஜன் என்கிறபதம் உபநயநமானவனைக்குறிப்பதன்றி உபநயநமாயிருந்தாலும் ஆகாவிட்டாலும் பிராமண ஜாதிசாமான்னியத்தையும் சொல்லும் பதமன்றோ? அவ்வாறிருக்க மேற்சொல்லியவசனத்தில் துவிஜன் என்கிறபதத்தால் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தை அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகம் கூடாதென்றிருப்பதாலும், உபநயநம்செய்துவைத்தல் முக்கியமான சங்கிரகமாகையாலும், மேற்சொல்லிய வசனத்திற்கு 'உபநயநாத்பூர்வம் சமுத்திரயாத்திரைபோன பிராமணனுக்கு உபநயநமே இக்கலியுகத்திற் செய்யலாகாது' என்று என் அர்த்தஞ்செய்யக்கூடாதென்கிறார்கள். அப்படி அர்த்தஞ்செய்தல் முறையன்றென்பதும், தர்மசாஸ்திரத்தின்கருத்துக்கு விரோதமென்பதும் முன்னெடுத்துக்கூறிய தர்மசாஸ்திரவாக்கியங்களாலேயே நன்குவிளங்குமாயினும் அவ்வர்த்தம் சரியன்றென்பதற்கு வேறுஅநேக நியாயங்களுமுள்ளன.

அவற்றுள்,—

முதலாவது.

ஒருவாக்கியத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒருபதத்திற்குப் பல அர்த்தங்களிருந்தால் எல்லா அர்த்தங்களுக்குந்தக்கபடி வாக்கியத்தை எவ்விதத்திலாவதுபொருத்தி அர்த்தஞ்செய்துகொள்வது முறையன்று. ஒருவேளை பல அர்த்தங்கள் பொருந்தும்படியாக இருந்தாலும் அந்தப்பதத்திற்கு இயல்பாயுள்ள அர்த்தம் சரியாய்ப்பொருந்தும்பக்ஷத்தில் அதுதான் உத்தமமான அர்த்தம். இது சாமான்னியநியாயம். துவிஜன் என்கிறபதத்திற்கு இருபிறப்பை அடைந்தவன் (உபநயநமானவன்) என்பது இயல்பானஅர்த்தம் (ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் முதலியோர், பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு உபநயநம் இரண்டாவது பிறப்பு என்கிறார்கள்). இவ்வர்த்தத்திலேயே அப்பதம் பெரும்பான்மையும் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிலவேளைகளில் லக்ஷணையால் அப்பதம் இருபிறப்பை அடையக்கூடியவனையும் (உபநயனமாகாதவன்) குறிக்கலாம்; இவ்வர்த்தத்தில் பிராமணனையன்றி க்ஷத்திரிய வைசியர்களைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

அமரம், ௩-வது காண்டம், நாநார்த்தவர்க்கம், ஜாந்தத்தில் "தந்த விப்ர அண்டஜாத்துவிஜா:" என்றிருக்கிறது.

ஹலாயுதம், மேதிநீ இங்கிகண்டுகளிலும் பிராமணன்பெயர்வரிசையில் துவிஜன் என்கிறபதம் காணப்படுவதன்றி க்ஷத்திரியவைசியப்பெயர்வரிசைகளிற் காணப்படவில்லை.

மேற்சொல்லிய அமரம், ஹலாயுதம், மேதிநீ முதலிய நிகண்டுகளால் துவிஜன் என்கிறபதம் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தையன்றி க்ஷத்திரியவைசிய ஜாதிசாமான்னியத்தைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதில்லையென்று தெரிகிறது.

உ0. கௌதம தர்மம், க0-ம் அத்தியாயம், க-சூத்திரத்தில்

"வேதாத்தியயனஞ்செய்தல், யஜ்ஞஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தல், இம்மூன்றும் எல்லாத்துவிஜர்க்கும் பொதுவான தர்மங்கள்" என்றும்,

உக. கௌதம தர்மம், அ-ம் அத்தியாயம், கூ-ம் சூத்திரத்தில்

"எல்லாத்துவிஜர்க்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று தர்மங்களையும் விடாது செய்துவருகிறவர் வேதம்வந்தவரெனப்படுவர்" என்றும்,

உஉ. கௌதம தர்மம், கஎ-ம் அத்தியாயம் க-சூத்திரத்தில்

"தங்களுடைய தர்மங்களைச் சரியாய்ச்செய்துவருவதற்காகப் புகழப்படும் துவிஜர் கொடுக்கும் ஆகாரத்தை ஒரு பிராமணன் புஜிக்கலாம்" என்றும்

சொல்லியிருக்கிறார். உபநயநத்திற்குமுன் எல்லாத்தர்மசாஸ்திரங்களாலும் வேதாத்தியயநம் விலக்கப்பட்டிருத்தலின், மேற்சொல்லிய கௌதமவசனங்களால் துவிஜன் என்கிறபதம் முதல் மூன்றுவர்ணத்தாரையும் குறிக்குங்காலத்து உபநயநமானவனையே சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதென்று தெரிகிறது.

சமுத்திரயாத்திரையை விலக்கியிருக்கும் வசனமானது முதல் மூன்று ஜாதிக்கும் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ளது. சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தஞ்சொல்லிய போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரையைப் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் குற்றமென்கிறார்; பதனீயதையோ மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும் உள்ளது.

உங கௌதம தர்மம், உக-ம் அத்தியாயம், ச-ம் சூத்திரத்தில்

"பதிதனாதல் என்றால் துவிஜாதிக்குரிய தர்மங்களைச்செய்யும் அதிகாரத்தை இழத்தலென்பது பொருள்" என்கிறார்.

பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-ம் சுலோகத்தில் 'பதிதனோடு ஒருவருஷத்திற்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்யும் விப்ரன் பதிதனாகிறான்' என்றுள்ளதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்யுமிடத்து, மாதவர் விப்ரன் என்பது க்ஷத்திரியாதிகளுக்கு உபலக்ஷணம் என்கிறார்.

போதாயன கௌதம பராசர மாதவவசனங்களால் பதனீயதை எல்லாத்துவிஜர்களுக்கும் உள்ளதென்பதும், ஆதலினால் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் சமுத்திரயாத்திரை எல்லாத்துவிஜருக்கும் விலக்கப்பட்டுள்ளதென்பதும் விளங்கும். இதுபற்றியே இரகுவம்சத்தில், ச-ம் ஸர்க்கம், கூ0-ம் சுலோகத்தில் 'பார்சீகதேசத்தை ஜயிக்க இரகுமகாராஜா கரைவழியாய்ச்சென்றார்' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்த மல்லிநாதர், 'ஜலவழி மிகச்சமீபவழியாயிருந்தும் கரைவழியே என்றார், கப்பல்யாத்திரை நிஷித்தமாகையால்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆகவே சமுத்திர யாத்திரையைப்பற்றி முதல்மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும் பொதுவாயேற்பட்டுள்ள மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில், துவிஜபதம் மூன்றுவர்ணத்திலும் உபநயநம் ஆனவர் ஆகாதவர் எல்லாரையும் குறிக்கிறதென்பது சாதாரணமான அர்த்தமுமன்று, சரியுமன்று. துவிஜபதத்தின் உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தம் இவ்விடத்திற் சரியாய்ப் பொருந்துகிறதென்றும் அதுவே தர்மசாஸ்த்திரத்தின் கருத்திற்கு ஒத்திருப்பதென்றும் தெரிவித்தேன்.

இரண்டாவது.

உச. ஆபஸ்தம்பதர்மம், உ-ம் பிரச்னம், எ-ம் படலம், கடு-ம் கண்டம், உரு, உச, உடு, உசு-ம் சூத்திரங்கள்.

"உபநயநமாகும்வரையில் ஒருவித அசுத்தியும் அவரை (குழந்தைகளை) அணுகாதென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்."

"சாஸ்திரவிதிப்படி உபநயநத்தாற்றான் அவர்கள் தங்கள்தர்மங்களைச்செய்ய அதிகாரம் அடைகிறார்கள்."

"விதிப்படி நடக்கச்சக்தி ஆரம்பிக்குமெல்லை உபநயநமே."

"எல்லா ஸ்மிருதிகளும் இவ்வாறே சொல்லுகின்றன."

உபநயநாத்பூர்வம் ஒருதோஷமுமில்லை யென்பது சிலருடைய அபிப்பிராயமென்றும், ஸ்மிருதிகளெல்லாம் இவ்வாறே சொல்லுகின்றனவென்றும் வெளிப்படையாய் ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்க, முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தில் துவிஜபதத்திற்கு உபநயநமாகாதவன் என்று அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, உபநயநமாகாதவன் சமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்றதற்கு என்ன பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு சுத்தனானாலும் உபநயநத்திற்கே அநர்கனாகிறானென்று சொல்வதும் தர்மசாஸ்திரத்திற்கு ஒத்திருப்பதோ?

மூன்றவது.

உடு-விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம்,சுராபானப்பிரகரணத்தில் (டுடு-ம் பக்கம்.)

உபநயநாத்பூர்வம்சம்பவித்த மத்தியபானாதி சகலதோஷங்களுக்கும் உபநயநத்தால் நிவர்த்தியுண்டாகின்றதென்று மனுசொல்வதாக அனுவாதஞ்செய்கிறார்.

உசு. மனுஸ்மிருதி, உ-ம் அத்தியாயம், உஎ-ம் சுலோகத்திற்கு(கககூ-ம் பக்கம்)

வியாக்கியானஞ்செய்த மேதாதிதி ஒருகுழந்தைக்கு கர்ப்பம், பீஜம் இவைகள் சம்பந்தமான தோஷங்களென்றால் உபநயநம்வரையிலுள்ள எல்லாத்தோஷங்களுமென்றே அர்த்தங்கொள்ளவேண்டுமென்றும், இத்தனையும் உபநயநத்தால் நிவிர்த்தியடையுமென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறார்.

மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், மேதாதிதி இவர்கள் சொல்லியதற்கு விரோ

தமாய் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் அநுபநீதனையுங்குறிக்கிறதென்றும் அவனுக்கு உபநயநங்கூடாதென்றும் அர்த்தம்பண்ணுவது சுத்தமாய்ப்பொருந்தாது.

நான்காவது.

உபநயநஸம்ஸ்காரத்திற்குப் பிராமணனுக்குள்ள பாத்தியம் பரம்பராப்பிராப்தமானது; அது ஒருதலைமுறையில் உண்டாகும் குற்றத்தால் நசித்துப்போகக்கூடியதன்றென்பதை அடியில் வரும் வாக்கியங்கள்விளக்கும்.

உஎ. ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், க-படலம், க-கண்டம், உக, உ௨, உ௩, உ௫, உ௬, உஎ, உ௯-ம்சூத்திரங்கள்.

"பிராமணனுக்கு கசு-ம் பிராயம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்பு உபநயநஞ்செய்துவைப்பதால் கர்மவைகல்லியம் உண்டாகிறதில்லை (கசு-ம் பிராயம்வரையில் உபநயநமாகலாம்); கசு-ம் பிராயத்துக்குமேலானால் அவன் இரண்டுமாதகாலம் வேதாத்தியயநம்பண்ணுபவனுக்குரிய நியமத்தோடிருந்து பின்பு உபநயநமாய் ஒருவருஷகாலம் பிரதிதினம் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டுவந்து அப்பால் வேதாத்தியயனம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். எவனுடைய தகப்பனும் பாட்டனும் அநுபநீதர்களோ அப்படிப்பட்டவனும் விரும்புவானானால் அடியிற்சொல்லும் பிராயச்சித்தத்தைச்செய்துகொண்டு உபநயநம் செய்துகொள்ளலாம்."

உ௮. ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், க-படலம், உ-ம் கண்டம், ௫-முதல் க௦-வரையிலுள்ள சூத்திரங்களில்

தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் இவர்களுக்கு உபநயநமாகாமலிருந்து நான்காம்தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநம் விரும்புவானானால் அவனும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச்செய்து உபநயனம்பண்ணிக்கொண்டு கிரமப்படிஉபநீதனையிருப்பவனைப்போல் சகல தர்மங்களும் நடத்தலாம் என்கிறார். வியாக்கியாதாவானவர் நான்காம்பாட்டனுக்கும், ஐந்தாம்பாட்டனுக்கும், அவர்க்கு முந்தியுள்ளவர்களுக்கும் உபநயநமாயிராதபக்ஷத்தில் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லையாயினும் அதற்கும் தர்மமறிந்தோர் தக்கபிராயச்சித்தத்தை விதிக்கக்கடவர் என்று சொல்லுகிறார்.

உ௯. ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், க௦-ம் படலம், உ௯-ம் கண்டம், அ, ௯, கக-ம் சூத்திரங்கள்.

"அபிசஸ்தர்கள் (வேதம்வந்தபிராமணனைக்கொன்ற மகாபாதகி முதலியபலர்: ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், ௯-ம் படலம், உ௪-ம் கண்டம், ௬-எ-அ-௯-ம் சூத்திரங்களிற் காண்க) கிராமத்துக்கு வெளியிற் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வசிக்கவேண்டும். அத்தியயநம், யஜனம் முதலியவைகள் ஒருவருக்கொருவர் செய்வித்துக்கொள்ளவேண்டும், தங்களுக்குள்ளேயே விவாகம் முதலானவை செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்திரர்கள்பிறந்தால் அப்புத்திரர்களைப்பார்த்து அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லக்கடவர்: "எங்கள் கூட்டத்தினின்றும் புறத்துப்போங்கள்; ஏனெனில் ஆரியர்கள், குற்றத்தையொ

கள் மேற்சமத்தி உங்களைத்தங்கூட்டத்தாருள் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். இதன் உண்மை இவ்வுதாரணத்தால் விளங்கும்: அவயவங்கள் குறைந்தவன் அவயவங்கள் பூரணமாயுள்ள புத்திரனைப்பெறுகிருன்.''

ஹரதத்தர், வியாக்கியானத்தில் ''இம்மாதிரியாகவே, தன் பாத்தியத்தை இழந்தமனிதன் தன் (ஜாதி) பாத்தியத்தைப் பூரணமாகவுடையபுத்திரனைப் பெறக்கூடும்'' என்கிருர்.

௬0. போதாயனர், உ-ம் பிரச்னம், க-அத்தியாயம், உ-ம் கண்டிகை.

கஅ, கக, உ0-ம் சூத்திரங்களில் மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பர் அபிப்பிராயத்தையே சொல்லுகிருர்.

தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் அநுபநீதர்களாகவிருந்தாலும் நான்காம் தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்கும்பொழுதும், பிரஹ்மஹத்தியாதிமகாபாதகங்கள்செய்த அபிசஸ்தர்களின் குழைந்தைகளையுங்கூட ஆரியர்கூட்டத்துள் சேர்க்கலாமென்று மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பபோதாயனதர்மங்கள் சொல்லும்பொழுதும் கலிவர்ஜ்யக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் துவிஜ சப்தத்திற்கு உபநயநாத்பூர்வமென்று அர்த்தம்பண்ணிக்கொண்டு சமுத்திரயாத்திரைசெய்தகுழந்தை உபநயநாதிசம்ஸ்காரங்களுக்கு அநர்கனென்று சொல்வதுந்தகுமோ?

ஐந்தாவது.

௬க. கௌதமதர்மம், உ-ம் அத்தியாயம், க-சூத்திரத்தில்

''உபநயநத்திற்குமுன் இஷ்டம்போல் பேசலாம், நடக்கலாம், புஜிக்கலாம், அதனுல் ஒரு தோஷமுமில்லை'' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியாதாவானவர், இது சுராபானதிகளைநீக்கிச் சொன்னவிஷயமென்றும், சுராபானத்திற்குக் குழந்தைக்கும் பிராயச்சித்தமுண்டென்றும், வேறுசிலரின் அபிப்பிராயப்பிரகாரம், மற்றப்பாபங்களுக்குங்கூட ஐந்து பிராயத்துக்குமுன் ஒரு பிராயச்சித்தமும் வேண்டியதில்லையென்றி ஐந்துபிராயத்துக்குமேல் பதினொருபிராயம்வரையில் கால்பிராயச்சித்தமுண்டு; அதைக் குழந்தைக்காகப்பிதாவாவது சுகிர்த்தாவதுசெய்யவேண்டும். பதினொன்றுக்குமேல் பதினைந்துபிராயம்வரையில் அரைப்பிராயச்சித்தமுண்டு என்றும் சொல்லுகிருர்.

சுராபானதிமகாபாதகங்களுக்குக் குழந்தையாயிருந்தாலும் பிராயச்சித்தம் வேண்டுமென்று சொன்னவர் அப்பாதகவிஷயத்திலுங்கூட உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லை.

ஆகவே மேலெடுத்துக்காட்டியபடி துவிஜர்களுக்குப்பொதுவாயேற்பட்டிருக்கும் கலிவர்ஜ்யக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் (க) துவிஜன் என்கிறபதத்திற்கு முதல் மூன்றுவர்ணத்தாரையுங்குறிக்கும்பொழுது உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தமே சா[illegible]ரணமாய்வழங்கும்அர்த்தமாயிருப்பதாலும்

அவ்வர்த்தமே வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமாயிருப்பதன்றிச் சாஸ்திரத்தின் கருத்துக்கும் ஒத்திருப்பதாலும், (உ) ஆபஸ்தம்பர் உபநயநாத்பூர்வம் ஒருதோஷமுமில்லையென்பது சிலரின் அபிப்பிராயம்; இவ்வாறேஎல்லாஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றனவென்று சொல்லியிருத்தலாலும், (ஈ) மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், முதலியோர் உபநயநத்திற்குமுன் உண்டாகும் தோஷங்களுக்கெல்லாம் உபநயநமே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லியிருத்தலாலும் (ச) ஆபஸ்தம்பர், உபநயநஸம்ஸ்காரம் பிராமணனுக்குப் பரம்பராப்பிராப்தமானதென்பதுவிளங்கத் தகப்பன் பாட்டன் முப்பாட்டன் அநுபநீதர்களாயிருந்தாலுங்கூட நான்காம்தலைமுறையிலுள்ளவன் விருப்பமுண்டானால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு உபநயநம்செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருத்தலாலும், ஆபஸ்தம்பரும் போதாயனரும் அபிசஸ்தர்களின் புத்திரர்களைக்கூட ஆரியர்களோடு ஸவ்வியவகாரிகளாகச்செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருத்தலாலும், (ரு) கௌதமசூத்திரவியாக்கியாதா சிசுக்களுக்குங்கூடச் சுராபானத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டென்று சொல்லியும் அந்தப்பாபத்திற்காக உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லையாகையாலும் மேற்சொல்லிய கலிவர்ஜ்யக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியமானது தர்மமறிந்தோராற்சொல்லப்பட்டதாதலினாற் பிராமாண்யமுடையதென்று நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ளும்வரையில் மனு, கௌதமர், போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர், மேதாதிதி, விஜ்ஞானேசுவரர்முதலிய தர்மசாஸ்திரகர்த்தர்கள் சொல்லிய அபிப்பிராயத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் விரோதமாய் அக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்திற்குஅநுபநீதன் ஸமுத்திரயாத்திரையால் தனக்குரிய உபநயநபாத்தியத்தை இழந்துவிடுகிறனென்று அர்த்தஞ்செய்தல் நமக்குமுற்றிலும் தகாதகாரியம். ஆகையால் அவ்வாக்கியமானது சமுத்திரயாத்திரையால் நித்தியகர்மவைகல்லியமுண்டாகக்கூடிய துவிஜனையே (உபநீதனையே) குறிக்கிறதென்று அர்த்தஞ்செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியகமாக இருக்கிறது.

ஸமுத்திரயாத்திரைவிஷயமாக மேற்சொல்லப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றாலும் ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி மூன்றுவசனங்களேயுள்ளனவென்பதும், அவற்றுள் ஹேமாத்திரியில் ஸமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் மூன்றுநாள் ஸமுத்திரயாத்திரையானது தோஷமுடையது ஒருமாசக் காராக்ருகப்பிரவேசத்திற்குச் சரியானதென்று சொல்லியிருக்கிறானென்பதும், போதாயன தர்மத்தில் ஸமுத்திரையாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறானென்பதும், எந்தக்கட்டுப்பாட்டை நாம் மீறி அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவையிற் சிலவற்றைவிலக்காது கைக்கொண்டிருக்கிறோமோ, எக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தை மீறிநடப்பதற்குப் பிராயச்சித்தமொன்றும் விதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றாக "ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் சுத்தனானாலும் சங்கிரகத்திற்கு இக்கலிகாலத்தில் அருகனல்லன்" என்றவாக்கியம் கலிவர்ஜ்யப் பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பதும், ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்

றிய இம்மூன்று வாக்கியங்களும் நித்திய கருமத்திற்கு வைகல்லியமுண்டாகு மிடத்தேதான் விநியோகமென்று சாஸ்திரத்தாலும் யுக்தியாலும் ஏற்படுகிறதென்பதும் செவ்வையாய்விளங்குகின்றன.

சமுத்திரயாத்திரைசெய்த பெண்ணைப்பற்றியது.

பரதந்தராவஸ்தையில் உபநயநாத்பூர்வம் சமுத்திர யாத்திரைநேரிடப்பெற்ற புருஷக்குழந்தையைப்பற்றி இதுவரையில் விசாரித்தோம். அந்த அவஸ்தையில் விவாஹாத்பூர்வமுள்ள பெண்குழந்தையைப்பற்றி அதிகமாய்ச்சொல்லவேண்டியது அநாவசியகம்.

கூஉ. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், கூ-ம் அத்தியாயம், உகூக - ம் சுலோகம், கூடு-ம்பக்கம்.

"உபவாசம்செய்தவளும் தகப்பனுடையசொத்தொன்றையும் அடையாதவளுமாகிய பதிதனுடைய பெண்ணைக் கலியாணம் செய்யலாம். ஆனல் பதிதனுகிய தகப்பனிடத்திலிருந்து அவளைத் தானம் வாங்கக்கூடாது. பிருஹந்நாரதீயம்:—(தகப்பன்கொடுத்த)வஸ்திரமில்லாதவளும், அகோராத்திரம் உபவாசஞ்செய்தவளும், காலையில் வெளுத்த அகதவஸ்திரம் தரித்தவளும், நான் அவர்களுடையவளல்லள்; அவர்கள் என்னுடையவர்களல்லரென்று மூன்றுதரஞ்சொல்லுகின்றவளுமாகிய பதிதனுடைய பெண்ணைத் தீர்த்தத்திலாவது அந்நியக்ருகத்திலாவது கலியாணஞ்செய்தல்வேண்டும்."

கூகூ.வசிஷ்டதர்மம் கரு-ம் அத்தியாயம், ருக, ருஉ, ருரு-ம் சூத்திரங்கள்.

"பதிதனுக்கு உத்பந்நன் பதிதன்; இதற்கு ஸ்திரீ விலக்கு, அவள்பிறனை அடைகிறவளாகையால். அவளை (தகப்பனுற் கொடுக்கப்பட்ட) ஒருபொருளுமில்லாத ஸ்திதியில் விவாஹஞ்செய்தல் வேண்டும்."

மனு, இரண்டாவது அத்தியாயம், உருஅ-வது சுலோகத்தில் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

யாஜ்ஞயவல்கியர், மனு, பிருஹந்நாரதர், வஸிஷ்டர் இவர்கள் சொல்லியபடி பதிதனுக்குப் பிறந்த பெண்ணையும் ஸத்பிராமணன் விவாஹஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

நான்சொல்லவந்தபெண்ணோ தாய்தந்தையர்களுக்குப் பாதித்தியம் வருவதற்குமுந்திப் பிறந்தபெண்; அஸ்வாதந்திரியமான ஐந்து பிராயமாகிய அறியாப்பருவத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்றதற்காக ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி ஸ்வாமிகளவர்கள் ஸ்ரீமுகப்படி பிரஹ்மஹத்தியாதிகளுக்குப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸேதுஸ்நானமுதலிய கடினமான பிராயச்சித்தங்கள் செய்விப்பிக்கப்பெற்ற பெண்; ஆகையால் இப்பெண்விஷயத்தில் ஸமுத்திரயாத்திராதோஷ ஸந்தேகமேயில்லையென்பதும், ஸர்வதோஷ பரிகாரமான ஸேதுஸ்நாநத்தின் பின்பு இப்பெண் நிர்மலையாய் விவாஹாதி ஸமஸ்த ஸவ்வியவஹாரங்களுக்கும் யோக்கியதையோடிருப்பவளென்பதும் எல்லாருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடிய விஷயங்களேயாம்.

ஆகவே ஸமுத்திரயாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்று விலக்கியிருக்கும் வசனங்களிலொன்றும் உபநயநாத்பூர்வமுள்ள புருஷக்குழந்தையையும், விவாஹாத்பூர்வம் (ஐந்துபிராயமாகிய அறியாப் பருவத்து) உள்ள பெண்குழந்தையையும் ஸம்பந்தப்படுத்தாதேன்பது நிச்சயமாய்த்தெரிகிறது.

ஆகிலும் ஸமஸ்த தோஷவிஷயத்திலும் ஐந்து பிராயத்திற்குமேற் பதினைந்துபிராயத்திற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் அற்பதோஷமுண்டு; பிராயம் ஐந்திற்குமேல் பதினொன்றுவரையில் அத்தோஷத்திற்குக் கால்பிராயச்சித்தம்; பதினொன்றுக்குமேல் பதினைந்துவரையிற் பாதிப்பிராயச்சித்தமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுதலால் ஸமஸ்ததோஷ பரிகாரார்த்தமாக ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி மடத்தினின்றும் ஸேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானுதி அநேகதானங்கள் பிராமணபோஜனமுதலியன பிராயச்சித்தங்களாக விதிக்கப்பட்டன.

இப்பிராயச்சித்தம், ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காகக் குழந்தைகளுக்கு இக்கலிகாலத்தில் உசிதமாய் ஏற்படும் பிராயச்சித்தந்தானே? இது ஸ்மிருதி ஸம்மதமானது தானே? என்று சற்று

விசாரிப்போம்.

ருச. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தப்பிரமாணப் பிரகரணம், ௪0ரு, ௪0எ-ம் பக்கங்கள்.

"கலிகாலத்து ஆபத்து அதிகமானபடியாலும், அநிவார்யமாய்ப் பாபம்வந்துசேருமாகையாலும், ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்கும் தனித்தனியே பிராயச்சித்தஞ்செய்வது அஸாத்தியமாகையாலும் சரீரம் அஸ்திரமாகையாலும் பாப பலத்தை அனுபவிக்குங்காலத்தில் நெடுங்காலங்கோரமாயும் கடினமாயுமுள்ள நரகங்களின் வேதனை சகிக்க முடியாதாகையாலும் பாபத்திற்குப்பயந்து பச்சாத்தாபங்கொண்டபுருஷனுலே ஓரோகாலத்தில் ஸகலபாபமும் போகத்தகுந்த பிராயச்சித்தம் செய்யத்தக்கது.

ருடு. முன் பரிஷத் லட்சணம் சொல்லுமிடத்து எடுத்துக்கூறிய வசனம். போதாயனதருமம், க-பிரச்நம், க-அத்தியாயம் க-கண்டிகை கடு-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரமறிந்தவன் காலத்தையும் பாபஞ்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின் தன்மை இவையெல்லாவற்றையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கடவன்."

கௌதமர், கஉ-ம் அத்தியாயம், டுக-ம் சூத்திரத்திலும், மனு, எ-ம் அத்தியாயம், கசு-ம், சுலோகத்திலும், அ-ம் அத்தியாயம், கஉசு-ம் சுலோகத்திலும், யாஜ்ஞ்யவல்கியர், க-அத்தியாயம், ருசுஎ-ம் சுலோகத்திலும் இதே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௩௯. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௯-ம்அத்தியாயம்,௧௪-ம் சூத்திரம்.

"எல்லாப்பர்வதங்களும், எல்லாநதிகளும், புண்ணியஸ்தலங்களும், ருஷியாசிரமங்களும், பசுக்கொட்டில்களும், தேவாலயங்களும், பாபத்தைப்போக்கடிக்கும் இடங்களாம்."

மேற்சொல்லிய ஹேமாத்திரி, போதாயனர், கௌதமர், மனு, யாஜ்ஞுயவல்கியர் வசனங்களால் பரதந்த்ராவஸ்தையில் (ஸமுத்திரயாத்திரா) தோஷம் நேரிடப்பெற்ற அதிபால்யரான குழந்தைகளுக்குப் பரிஷத்தானது இன்ன இன்ன விஷயங்களைப் பரியாலோசனைசெய்து இன்னவிதமான பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டுமென்பது செவ்வையாய்விளங்குகின்றது.

௩௭. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், சிராத்தகாண்டத்தில் (மைசூர்ப்பதிப்பு, ௨-ம் பக்கம்)

"சர்வஜன்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலிய சர்வபாபங்களும் துவாதசாப்த கிருச்சரத்தால் நசிக்கின்றன வென்பதும்,

ஜநநமுதல் செய்யப்பட்ட ப்ரூணஹத்திக்குக்கீழுள்ள பாதகமும் உபபாதகமும் ஷடப்தத்தால் (ஷடப்த கிருச்சரத்தால்) நசிக்கின்றனவென்பதும்,

இந்த ஜன்மத்திலும் பலமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிற மகாபாதகமொழிந்த புத்திபூர்வகமான மகத்தானபாபமும் அப்தகிருச்சரத்தால் நசித்துப்போகின்றதென்பதும்

பெரியோர் வாக்கியங்களாம்" என்றும்,

"கிருச்சரம் செய்ய அசக்தன் அதன் பிரதிநிதியைச் செய்யவேண்டுமென்று விஜ்ஞானேசுவரர் சொல்லுகிறார்" என்றும்

வயித்தியநாததீக்ஷிதர் அநுவாதஞ்செய்கிறார்.

குறிப்பு. (க) ஹேமாத்ரி:—கிருச்சரமென்பது பிராஜாபத்தியகிருச்சரம். (௨) கௌதமர், போதாயனர் முதலியோர்:—ஒருகிருச்சரமென்பது ௧௨-நாள் விரதம். (௩) அப்தகிருச்சரமென்பது ஒருவருஷத்தாற் செய்யக்கூடியகிருச்சரம்; அஃதாவது ௩௦-கிருச்சரம். (௪) ஷடப்தகிருச்சரமென்பது ஆறுவருஷத்தாற் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம்; அஃதாவது ௧அ௦-கிருச்சரம். (௫) துவாதசாப்த கிருச்சரமென்பது பன்னிரண்டு வருஷத்தாற் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம்; அஃதாவது ௩௬௦-கிருச்சரம். (௬) வசிஷ்டர் :—பிராமணனையோ கர்ப்பசிசுவையோ கொல்லுகிறவன் ப்ரூணன் (௨௦-அத், ௨௩-ம் சூத்திரம்).

௩அ. ஹேமாத்ரி, பிராஜாபத்தியகிருச்சரப்பிரத்தியாம்நாயப்பிரகரணம். (மைசூர்ப்பதிப்பு, ௩௬௩-௩௬௫-ம் பக்கங்கள்)

"தேவலர்:-கிருச்சரப்பிரத்தியாம்நாயம் (க) கோதானம், (௨) மகாநதிஸ்நாநம் (சமுத்திரகநதிஸ்நாநம்), (௩) துவாதசபிராமணபோஜனம், (௪) ஸம்ஹிதை மந்திர ஜபம், (௫) இருநூறு பிராணாயாமம், (௬) ஆயிரம் திலஹோமம், (எ) பதினாயிரம் (காயத்திரி) ஜபம் என எழு விதமாம்."

“ லிங்கபுராணத்தில் பரமேசுவரரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.”

[இவ்வேழனுள் ஒவ்வொன்றும் கிருச்சரப்பிரதிநிதியாம்.]

“ பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தையாவது அதன் முதற்பிரதிநிதியாகியகோ தானத்தையாவது செய்ய அசக்தனுயுள்ளவனுக்குப் பிராஜாபத்தியகிருச்சரத்திற்குப் பிரத்தியாம்நாயமாக இக்கலியுகத்தில் சமுத்திரகநதிஸ்நாநமே சிரேஷ்டமான பிராயச்சித்தமாகும்.”

“தேவலர்:—சமுத்திரகநதியென்பது கங்கை, கோதாவரி......
..........................தனுஷ்கோடி, காவேரி..................”

“ சுலோககௌதமர்:—சாபாக்ரமானது (தனுஷ்கோடி) ஸ்நாநமாத்திரத்தால் அப்தகிருச்சரப்பயனைக் கொடுக்கின்றது.”

மேற்கூறப்பட்ட வைத்தியநாததீக்ஷிதீய ஸ்மிருதிமுக்தாபலத்திலும் ஹேமாத்திரியிலுமுள்ளவசனங்களால் தனுஷ்கோடியிற் செய்யும் அப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஒரு ஸ்நாநத்தால் இந்த ஜந்மத்தில் பலமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிற புத்தி பூர்வகமான மகாபாதகமொழிந்த மகத்தானபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும், ஷடப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஆறுஸ்நாநத்தால் ஜநநமுதற் செய்யப்பட்ட ப்ரூணஹத்திக்குக் கீழுள்ள பாதகமும் உபபாதகமும் நசிக்கின்றனவென்பதும் , துவாதசாப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான பன்னிரண்டு ஸ்நாநத்தால் சர்வஜந்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலாகிய சர்வபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும் நன்கு விளங்கும்.

குறிப்பு. சமுத்திரயாத்திரை மகாபாதகமுமன்று ; அதற்குச் சமமான அதிபாதகமுமன்று; பாதக உபபாதகங்களுள் ஒன்றில் அடங்குமென்பது எல்லா ஸ்மிருதிகளாலும் ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

கரு. பராசரமாதவீயம், பிரஹ்மஹத்தியாப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ககஉ-கக௩-ம் பக்கங்கள்.

“பரிஷத்தானது பிரஹ்மக்நனுக்குச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி ஸமுத்திரஸேதுகமனத்தைப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும். (ஒருவன்) இராமசந்திரனுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸமுத்திரஸேதுவைப்பார்த்துப் பிரஹ்மஹத்தியைப் போக்கடிக்கிறான். ஸேதுவைப்பார்த்துப்பரிசுத்தனுகி ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும் ; வீட்டுக்குவந்து பிராமணபோஜனம் பண்ணுவிக்கவேண்டும்.

பராசரமாதவீயத்தில் சேதுதரிசனமுதலியவை பிரஹ்மஹத்தி தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ரூணஹத்தி முதலிய மகாபாதக அதிபாதக உபபாதகங்களுக்கெல்லாம் துவாதசாப்தகிருச்சரமாவது அதன் பிரதிநிதியாகிய கோதானமாவது, ஸேதுஸ்நாநமாவது, பிராமணபோஜனமாவது தக்க பிராயச்சித்தமாகுமென்று வைத்தியநாததீக்ஷிதீயத்திலும் ஹேமா

த்திரியிலும் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், சமுத்திரயாத்திரை பாதக உப்பாதகங்களுள் அடங்குமாகையாலும் மேற்குறித்தகுழந்தைகளுக்கு சமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களாகிய ஸேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், கோதானுதி அநேகதானங்கள், பிராமண போஜனமுதலியன சாஸ்திரோக்தமான பிரதிநிதிப்பிராயச்சித்தங்களே என்பதும், இப்பிராயச்சித்தங்கள் அக்குழந்தைகளின் பிராயம் அறிவு முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திரப்படி விஹிதமாயேற்படக்கூடிய பிராயச்சித்தங்களேயென்பதும், மேற்கூறிய பராசரர், யாஜ்ஞயவல்கியர், மனு, போதாயனர், கௌதமர், ஹேமாத்திரி, வைத்தியனாததீக்ஷிதர்முதலியோர் வசனங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

இதுவரையில் நடந்த இப்பிரசங்கத்தில்:—ஒருவனுக்குப் பிரகாசமாய் நேரிடுந்தோஷத்திற்குத்தான் அவன் பரிஷத்ஸம்மதமான விதாயகம் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படித்தேடுபவன் உண்மையில் பச்சாத்தாபமுடையவனாயிருக்கவேண்டுமென்றும், பரிஷத்தில் மறுவற்றவராய் நிஷ்பக்ஷபாதியாய்த் தர்மசாஸ்திரநியாயந்தெரிந்தவராய் ஒருவரிருந்தாலும் போதுமென்றும், தர்மசாஸ்திர விதாயகம்செய்யும் பரிஷத் காலதேசங்களையும் பாபம்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை முதலியவைகளையும் செவ்வையாய் ஆலோசித்தே தீர்மானிக்கவேண்டுமென்றும் சாஸ்திரமிருப்பதாக இச்சபைக்குத்தெரிவித்துக்கொண்டதுமன்றிப் பிரசங்கஆரம்பத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட புருஷக்குழந்தைக்கும் பெண்குழந்தைக்கும் பராதீனமான பாலியாவஸ்தையில் நேரிட்ட பிரகாசமானதோஷம் சமுத்திரயாத்திரை; அதற்கு மிகவும் பச்சாத்தாபப்பட்டு அந்தத்தோஷநிவிர்த்திக்குப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்று சுவயமேமகா வித்வானும் வித்வச்சிகாமணிகள் எப்பொழுதும் சமீபத்திருக்கப்பெற்றவரும் ஒருப்பிராணிவிஷயத்திலும் அநியாயமாய் அனுகூலத்திற்கோ பிரதிகூலத்திற்கோ காரணமாகாதவருமாகிய ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் மடத்திற்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டார்கள். அந்தமடத்தாரால் அவர்கள் மனத்துக்கேற்கக் காலத்தினியல்புக்கும் குழந்தைகளின் ஸ்திதிக்கும் பாபத்தின்தன்மைக்கும் சாஸ்திரப்படி விகிதமென்றுதோன்றியதை விதித்தார்களென்றுந் தெரிவித்தேன். இன்னும் சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனைக்கோஷ்டியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுதற்கு விரோதமாயிருக்கும் வாக்கியம் ஒன்றே ஒன்றுதானுள்ளதென்றும், அவ்வாக்கியம் கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணத்திலுள்ள கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றென்றும், அக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்களால் விலக்கப்பட்டவையிற் சிலவற்றைக் காலாவஸ்தையையனுசரித்து நாம் விலக்காமற் கைக்கொண்டிருக்கிறோமென்றும், சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனின்ஸம்ஸர்க்கத்தை விலக்கிய மேற்குறித்த அவ்வாக்கியம் தர்மசாஸ்திர நியாயத்தாலும் யுக்தியாலும் உபநீதனையே குறிக்கின்றதென்றுந் தெரிவித்தேன். இதுவன்றிப் பதிதனுயிருப்பவனுக்குப்பிறந்தபெண்ணும் விசேஷமான பிராயச்சித்தமொன்றுமின்றியே ஸத்பிராஹ்மணனை விவாகஞ்செய்துகொள்ளும் யோக்கிதையை அடைகிறுளாகையாற் பாதித்தியாத்பூர்வம் பிறந்து சமஸ்ததோஷபரிகாரார்த்தமாக இராமேசுவர

ஸ்நாநம் ஸஹஸ்ரகிருச்சரம் முதலிய பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்ட பெண்ணின் விவாகவிஷயத்தில் ஒருவிதமானசந்தேகத்திற்கும் இடமில்லையென்றும் தெரிவித்தேன். முடிவில் இக்குழந்தைகள் தங்களுக்குப் பரதந்திராவஸ்தையில் நேரிட்ட சமுத்திரயாத்ரா தோஷத்திற்குச் செய்தபிராயச்சித்தமானது இக்கலியுகத்திற்குப் பிரதானமானதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பராசரஸ்மிருதியில் மகாபாதகங்களுள்முதலாயுள்ள பிரஹ்மஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும், வைத்தியநாததீக்ஷிதீயம், ஹேமாத்திரி இவைகளில், எல்லா ஜன்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தியாதி சகலபாதகங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இவ்விஷயத்தை இன்னும் செவ்வையாயறிந்தோர்கள் அநேக சாஸ்திர ஆதாரங்களையும் நியாயங்களையுமெடுத்துப் பலவிதமாய் நிரூபித்துக்காட்டி மேற்குறித்த குழந்தைகள் தாங்கள் செய்த பிராயச்சித்தத்தாற் சுத்தர்களாய் உபநயந விவாஹாதி சமஸ்தசவ்வியவகாரங்களுக்கும் அர்காகளானார்களென்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்வார்களென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை. நிஷ்பக்ஷபாதிகளாயுள்ளவர்கள் அவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு முன் எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட நியாயங்களே போதுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இவ்விஷயத்தில் நாம் எல்லோரும் ஒருநாளும் மறவாது கருத்தில் வைக்கவேண்டியது ஒன்றுளது; அது யாதெனில்:—

பிராஹ்மணகுலத்தில் ஜநித்தவனை எவ்விதத்திலாவது உபநயநத்தால் பிராஹ்மணகர்மங்களுக்கு அதிகாரியாக்கிப் பிராஹ்மண்யம் சிதையுறாமற் காப்பாற்றுங்கடமையையும் ஸ்திரீகள்விஷயத்திற் கடுமையின்றி அதிகருணைபூண்டொழுகும் கடமையையும் பிராஹ்மணனென்ற பெயருக்கு உரிமைபாராட்டுவோர்யாவரும் எப்பொழுதும் மேற்கொண்டொழுகல் வேண்டுமென்று நமது தர்மசாஸ்திரங்கள்யாவையும் பலமுறையும் வற்புறுத்திச் சொல்லுகின்றனவென்பது.

சகலதர்மசாஸ்திரங்களின் கருத்தும் இவ்வாறிருக்க முற்சொல்லிய நிர்தோஷியான பெண்ணின் விவாஹத்தை ஆக்ஷேபித்தலும் பிராஹ்மணரெனப் பெயர் படைத்தோர்க்கும் அழகோ? அவ்விவாஹத்திற் சம்பந்தப்பட்டவரை விலக்கலும் சாஸ்திரமுறையோ? கௌதமர், உக-ம் அத்தியாயம், க-சூத்திரத்தில் அபதிதத்தியாகியை (குற்றமற்றவரை விலக்குபவனை) பதிதன் என்கின்றாரோ!

இதுநிற்க, சம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துத் தர்மசாஸ்திரம் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்றுவிசாரிப்போம்.

ஸம்ஸர்க்கதோஷப்பிராயச்சித்தம்.

சo. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-முதல் கக-வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் (உகக-ம் பக்கம்).

பதிதனோடு, ரு-நாள், கo-நாள், கஉ-நாள், கரு-நாள், க-மாசம், உ-மாசம், சூ-மாசம், க-வருஷம் வரையில் சம்ஸர்க்கம் செய்யும் விப்ரன் (க்ஷத்திரியவைசியர்களையும்கொள்ளவேண்டும்) அடியில்வரும் பிராயச்சித்தங்களைச்

செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கிரமமாயதிகப்படுத்தப்பட்ட -அ- விதப்பிராயச்சித்தங்களையும் சொல்லி, க-வருஷத்திற்குமேல்ஸம்ஸர்க்கமுண்டாகும்பக்ஷத்தில் பாதித்தியமுண்டாகின்றதென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் எந்தப்பாதகஞ்செய்தவனுடைய ஸம்ஸர்க்கம் அதை விளைத்ததோ அந்தப்பாதகத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமென்றுங்கூறுகிறார். வியாக்கியாதாவானமாதவர், ஸம்ஸர்க்கமென்றால் கூடப்போவது, சாப்பிடுவது, இருப்பது முதலானவை யென்கிறார். கண்ணுவரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

சக. யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்த காண்டம் (௩வது காண்டம்), உகூ0-ம் சுலோகத்தில்

"மகாபாதகசதுஷ்டயம் செய்தவனோடு ஒருவருஷத்துக்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் ஐந்தாவது மகாபாதகன். அவனுக்கு மற்றமகாபாதகிக்குச்சரியானபிராயச்சித்தமுண்டு" என்கிறார்.

மனு, விஷ்ணு இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

வியாக்கியாதாவான விஜ்ஞானேசுவரர்

"எந்தமகாபாதகியுடைய ஸம்ஸர்க்கியாயிருந்தாலும் அவனுக்குமரணந்தப்பிராயச்சித்தங்கிடையாது; அவனுக்கு விரதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; மரணம்விரதமன்று; ஆகையால் அவனுக்கு கஉ-வருஷப்பிராயச்சித்தந்தான் உள்ளது" என்றும்,

"மகாபாதகிகள் நான்குபெயர்கள் என்றுகுறிப்பிட்டு அவர்களோடு சேர்ந்தவன் ரு-வது மஹாபாதகியென்று வெளிப்படையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், அவர்களென்பது ஐந்தாவனைக்குறியாதாகையாலும் ஐந்தாவனுடன் க-வருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்பவன் மகாபதகனல்லனென்பது நிச்சயமாகிறது" என்றும்,

"ரு-வது மகாபாதகியோடு க-வருஷம் சேர்ந்திருக்கும் ஆறாவன் பதிதனல்லனாகையால் அவனுக்குத் துவிஜாதிகர்மங்களுக்கு ஹாநிகிடையாது; ஆனால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாமலிருக்கும் பாபிகளோடு ஒருகாரியமுஞ்செய்யக்கூடாதென்று ஸாமான்யமாய்ச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஆறாவனும் பதிதனல்லனெனினும் அல்பப்பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவன்தான்" என்றும்,

"மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிவிஷயத்திற் சொல்லப்பட்டநியாயமே அதிபாதகி, பாதகி, உபபாதகி ஸம்ஸர்க்கிகள் விஷயத்திலும் பிரவிர்த்திக்கும்" என்றும் சொல்லுகிறார்.

"தேவலர்:—பதிதனோடு போஜன ஆஸன சையாதிகளெல்லாவற்றையும் ஒருவருஷம் விடாமற்செய்பவன் பதிதனாகிறான்."

சஉ. வஸிஷ்டதர்மம், க-அத்தியாயம், உஉ-ம் சூத்திரம்.

" பதிதனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பதிதனாகிறான், அவனுக்கு யஜனம் அத்தியயநம் செய்

விப்பதாலும், அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் அன்று. ஆனல் ஓரே ஆஸனம் முதலியவற்றை உபயோகிப்பதாற்ருன்'' (யஜனும் முதலிய மூன்ருல் உடனேபதிதனுகிருனென்பதும் மற்றவையால் ஒருவருஷத்தாற் பதிதனுகிருனென்பதும்பொருள்).

இதையே விஷ்ணு வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுகிருர். மனு, கக-ம் அத்தியாயம், கஅக-ம் சுலோகத்தில் இவ்வாறே கூறுகின்ருர்.

' மேற்சொல்லிய பராசரர், மாதவர், யாஜ்ஞவல்கியர், விஜ்ஞானேசுவரர், மனு, விஷ்ணு, தேவலர், கண்ணுவர், வசிஷ்டர் முதலியோர் வாக்கியங்களால், பதிதனோடு ஒருவருஷம் விடாமற் சகபோஜனம் சகசயனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்பவன் பதிதனுகி அப்பதிதனுடைய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டியவனுகிருன் என்பதும், ஒருவருஷத்திற்குக் குறைந்தகால சம்ஸர்க்கத்தால் ஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமும் அதனிமித்தமேற்படும் பிராயச்சித்தமும் படிப்படியாய்க்குறைகின்றனவென்பதும், ஐந்துநாளைக்குட்பட்ட சம்ஸர்க்கத்திற்குத் தோஷமுமில்லை ஆனதினுற்பிராயச்சித்தமுமில்லை என்பதும், ஆனல் பதிதனுக்கு யஜனும் அத்தியயனம் செய்விப்பதாலும் அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் உடனே பாதித்தியம் நேரிட்டு அதற்குரிய பிராயச்சித்தமும் அவசியமாயேற்படுகிறது என்பதும், பதிதனுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தினிமித்தம் பதிதனுகிறவனுடன் ஒருவருஷத்திற்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பாதித்தியமடையாமல் அல்பப்பிராயச்சித்தத்திற்குமாத்திரம் அர்கனுகிருனென்பதும், அப்படிப்பட்டவனின் சம்ஸர்க்கிக்கு (பதிதசம்ஸர்க்கிபரம்பரையில் மூன்ரும்படியிலுள்ளவனுக்கு) த்தோஷமேயில்லையென்பதும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

மேற்சொல்லப்பட்டயாவும் யுகாந்தரவிஷயங்களேயென்று அடியில்வரும் ஹேமாத்திரிவாக்கியங்கள் விளக்கும்.

சரு. ஹேமாத்திரி (மைசூர்ப்பதிப்பு சa௭-பக்கம்), பிராயச்சித்தப்பிரமாணஞ்சொல்லும் பிரகரணம்.

'' 'எவன் எவனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிருனே அவனும் அவனுக்குச்சரியாகிருன். ஸம்ஸர்க்கத்தின் சுத்திக்காக அவன் அவனுடையவிரதத்தையே செய்யவேண்டும்' என்று வியாசர்சொல்லியதும்,

' பதிதனோடு ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்பவன் ஒருவருஷத்திற் பதிதனுகிருன் ; யஜனும் அத்தியயனம்செய்வித்தலாலும் விவாஹத்தாலும் உடனே பதிதனுகிருன்; சயன ஆசனுதிகளால் உடனே பதிதனுகிறதில்லை; பதிதஸம்ஸர்க்கி பதிதனுடைய விரதத்தையே ஆசரிக்கவேண்டும்' என்று மனுசொல்லியதும்

யுகாந்தரவிஷயங்களேயாம்.''

''சுமந்து:— பிரஹ்மஹத்தி, சுராபானம், (சுவர்ண) ஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் கலியுகத்தில் இந்நான்குமே மகாபாதகமெனப்படும்.

மகாபாதகங்கள் நான்கு என்றதினுலும், நான்கே என்றதிலுள்ள ஏகாரத்தாலும் கலியுகத்தில் மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிக்கு மகாபாதகித்துவம் கிடையாதென்று நிச்சயமாகிறது"

"ஸம்ஸர்க்கி மகாபாதகி ஆவனுயின் அவனுடைய் சம்ஸர்க்கிக்கும் மகாபாதகித்துவம் உண்டாகும். இவ்வாறே முடிவின்றித் தொடர்ச்சியாய் வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆகையாற் கலியுகத்தில் நேராக (தானே) மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கஞ் செய்தவனுக்குங்கூட மகாபாதகித்துவங்கிடையாது. அவ்வாறே பராசரராலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது."

"பராசரர்:—கிருதயுகத்தில் தேசத்தையும், திரோதாயுகத்தில் கிராமத்தையும், துவாபரத்தில் செய்தகுலத்தையும், கலியுகத்தில் செய்தவனேயும் தள்ளவேண்டும்."

"வியாசர்:—கிருதயுகத்திற் சம்பாஷணத்தாலும், திரேதையில் ஸ்பரிசத்தாலும், துவாபரத்தில் அன்னத்தாலும், கலியிற்செய்கையினுலும் பதிதனுகிருன்."

"ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம்:—கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்கதோஷமில்லை."

"ஸ்மிருதிகாமதேனு:— மகாபாதகியுடைய ஸம்ஸர்க்கதோஷமே கலியிலில்லை."

"பல ஸ்மிருதிவசனர்த்தங்களின் பரியாலோசனையால் பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமில்லையென்பது பாதித்தியமில்லையென்பதைக் குறிக்கின்றதென்றும், ஆனல் அவனுக்கு ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் கலியுகத்திலுமுண்டென்றும் சொல்லவேண்டும்."

மேற்சொல்லப்பட்ட ஹேமாத்திரிவசனங்களால் இக்காலத்தில் ஒருவருஷ பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குங்கூட பாதித்தியமில்லை, ஆதலினுற்பாதித்தியத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமில்லையென்பதும், ஆனல் யுகாந்தரத்தில் ஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படியிலுள்ளவனும் ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனுயிருப்பதுபோல் கலியுகத்தில் முதற்படியிலுள்ளவன் சம்ஸர்க்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனுகிருனென்பதும், மற்றயுகங்களில் ஒருவருஷஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படாமலிருப்பதுபோற் கலியுகத்தில் முதற்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படவில்லையென்பதும் யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியவையே.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் இவ்வாறுசொல்ல, ஸம்ஸர்க்கதோஷமானது தொடர்ச்சியாய் முடிவில்லாமல் இக்கலிகாலத்தில் எவ்விதத்திலாவது ஒட்டிக்கொண்டே செல்லுகின்றதென்று சொல்லும் பண்டிதர் மொழிக்கு எதிர்மொழியுமுண்டோ?

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைப்பற்றி 'மாயூரநியாயம்' என்று ஒருநியாயம் இப்பொழுது வழங்கிவருவதாக நான் கேள்வியுற்றதுபோல் வேறுபலரும் கேள்வியுற்றிருக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். அந்தநியாயம் இன்னதென்று தர்மசாஸ்திரங்களொன்றும் விளக்கவில்லையாயினும் ஒருநண்பர் என்மேல்தயைகூர்ந்து ஒருதாரணத்தால் அதை விளக்கிக்காட்டி, அவ்வுதாரணம் மாயூரத்திற் சிலகாலைக்குமுன் நடந்தவர்த்தமானமென்றனர். இவ்வர்த்தமானம் மேற்சொல்லிய 'மாயூரநியாயத்தை' விளக்க எனக்கு உதவியதுபோற் பிறருக்கும் உதவுமெனக்கருதி அதை நான் கேட்டவாறு அடியில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

மாயூரத்தில்நடந்த வர்த்தமானம்.

மாயூரத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவென்னும் பிராமணர்மேல் மாத்ஸரியமுடைய இராமசர்மாவென்னும் பிராமணர் கிருஷ்ணசர்மாவை மடக்க ஒருபாயம் கண்டேனென்றார். ஹரிசர்மாவென்பவர் அஃதென்னவென்றார். 'கும்பகோணத்தில் சமுத்திரயாத்திரைநேரிடப்பெற்ற ஒருபிராமணப்பெண்ணுக்கு விவாஹம் நடந்ததறிவீரோ; அவ்விவாஹத்திற்கும் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் எப்படியாவது ஒருசம்பந்தம் கற்பித்துவிடலாமென்று எண்ணுகிறேன்' என்றார். ஹரி, அதனாற் பயன் என்ன? என்றார். 'ஊர்வர்த்தமானமறியாதவர்போற் பேசுகின்றீரே, நமதூரிற் சிலவலியோர் அந்தவிவாஹம் தோஷமுடையதென்று பலவிதத்திலும் பறைமுழக்கி அவ்விவாஹத்திற்கும் யாருக்கும் தம்மால் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் கற்பிக்கக்கூடுமோ அவரையெல்லாம் தம்மிச்சைபோற் பம்பரமாய் ஆட்டிவைப்பது அறியீர்போலும், இச்சமயத்திற் கிருஷ்ணசர்மாவை ஏன் வாட்ட வழிதேடக்கூடாது' என்றார். ஹரி 'அவ்விவாஹம் உண்மையில் தோஷமுடையதுதானோ? நீர் விசாரித்தீரோ? சாஸ்திரங்கள் என்னசொல்லுகின்றனவோ?' என்றார். 'நீர் உலகநடையறியாதவரொன்றெண்ணுகிறேன்; கிருஷ்ணசர்மாவின் கொட்டத்தையடக்கச் சமயம்வாய்த்ததென்று நம்மூர் வலியோர்வழியை அநுசரித்து விவாஹம் தோஷமுடையதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிராமல் எந்தப்பித்தனாவது சாஸ்திரத்தைக் கிண்டிக்கிளறி உண்மையாதென்று விசாரிக்கப்புகுவானா? உண்மை வேறுவிதமாயிருக்குமென்றே நம்புகிறேன். ஆயினும் அதை வெளியிடுவது நமக்குக்காரியஹானியன்றோ? இச்சூக்ஷ்மமறியாதவரோ நம்மூர்வலியார்? தம் பழைய பகையையெல்லாம் தீர்க்க வாய்த்தசமயத்தை வலியத்தள்ளும்மதியீனரோ அவர்?' என்றார். ஹரி 'நன்று! மாயூரம் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் கும்பகோணம்விவாஹத்திற்கும் எப்படிச் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்போகிறீர்?' என்றார். 'அது வெகுஎளிதில் முடியுங்காரியம், நம்மூர்வலியோர் அதற்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றனர்; அக்கும்பகோண விவாகத்தில் மாயூரத்திலிருந்து ஒருவர்போய்த் தாம்பூலம்வாங்கினர்; அத்தாம்பூலம் வாங்கினவர்செய்த பிதர்சிராத்தத்தில் வேறொருவர் அபிச்ரவணதக்ஷிணைவாங்கினர்; அத்தக்ஷிணைவாங்கினவரைக் கிருஷ்ணசர்மா அமாவாசைதினம் ஹிரண்யசிராத்தத்திற்கு வரித்தான்; கிருஷ்ணசர்மா இவ்வாறு அகப்பட்டுக்கொண்டான்; என்வலையிற் சிக்கிக்கொண்டான்; என்மனம்போல் அவனை இனி ஆட்டுவிப்பேன்' என்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்திலுள்ள சம்பந்தத்தொடர்ச்சி போன்றதற்கே **மாயூரநியாயம்** என அவ்வூர்வலியோர் நல்லகாளில் நவின்றனர்போலும்.

பெண்ணின் விவாஹத்தைப்பற்றித் தர்மசாஸ்திரங்கள்யாவும் முறையிடும் நியாயங்களையும் ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துள்ள தர்மசாஸ்திரவசனங்களையும் சிறிதேனுங்கருதுவோர் மாயூரத்தில் தர்மசாஸ்திரம் படும்பாட்டுக்கு நோவரோ, வலியாரால் மெலியார் வருந்துவதற்கு நோவரோ, எதற்குத்தான் நோவரோ அறியேன்.

நியாயத்தையும் உண்மையையும் தெரிந்துகொள்ளச் சாவகாசமும் இஷ்டமுமில்லாதசிலர் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகத்தீர்மானத்திற்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்லவென்று பிரதாபஞ்சொல்லிக்கொண்டதின் பயனிது; இஃதன்றி இப்பொழுது ஓர்ஊருக்குப் பலஸ்மிருதிவிதாயகர்கள் ஏற்பட்டுவிட்டார்கள்; சிலஇடங்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றித் தர்மசாஸ்திரம் விதித்துவருகிறார்கள்; இன்னும் தர்மசாஸ்திரங்களிற் சிரத்தையுள்ளவர்போல் வேஷங்காட்டிச் சிலர் சாஸ்திரத்தின்மேற் பழியைச்சுமத்தித் தங்கள் வீம்பும் பிரதாபமும் எவ்வளவுதூரஞ்செல்லுமென்பதைப் பரீக்ஷைபார்க்கிறார்கள். ஒருவற்கேற்க மற்றொருவன் பிராயச்சித்தார்கனென்று உண்மையிற்றோன்றினாலும் அவனாக அதைப் பாவமென்றுணர்ந்து பச்சாத்தாபப்பட்டுப் பரிகாரந்தேடிக்கொண்டாலன்றிப் பிறருடைய நிர்ப்பந்தத்திற்காக என்னசெய்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டவனாக எண்ணப்படுதல் சாஸ்திரமுறையோ? நீ எவ்வாறெண்ணினுமெண்ணுக; நான் பிராயச்சித்தமென்று விதிப்பதை நீ செய்யவேண்டும்; பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டேனென்று சொன்னாலும் போதுமென்று சொல்லிக்கொண்டு தர்மவிரோதிகளான சிலர் தங்கள் அகம்பாவப்பெருக்காலும், செல்வச்செருக்காலும் பராதீனர்களான ஏழைகளை ஹிம்ஸிப்பதை நோக்கிநிற்பதும் ஸாதுக்களுக்குத் தர்மமாகுமோ? இவ்வாறு அதிக்கிரமங்கள் நடவாவண்ணமும் சாஸ்திரமானது அகம்பாவிகளுக்குத் தங்கள் அதிகாரத்தைக்காட்டுவதற்கு ஒருஸாதனமாய் ஆகாவண்ணமும் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று ஸாதுக்களை மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

வைதிக வழியை மருவின ரென்போர்
தருமநூன் முழுவதுந் தக்கவா றுணர்ந்து
நன்னெறி நின்று நல்வழி யுணர்த்திச்
சத்தியஞ் சாந்தி தயைதவ முடையராய்
யாவரு மதிக்க விலங்குவோ ரலரோ
இக்கா லத்தி னிடையே பலர்தாம்
வறுமை மிகுத்தே வயிற்றின் கொடுமையால்
வைதிக வேடம் வகித்துழல் பவராய்
அயலோ ரேவல ராயின ரந்தோ
இந்நிலை மாறவு மெங்கணும் வைதிகம்
பண்டை நிலையிற் பயனுற் றிலகவும்
சத்திய மோங்கவுந் தருமந் தழைப்பவும்
நித்திய நிமலனை நிதம்வழுத் துவனே.

ஸ்ரீரஸ்து.

அநுபந்தம்.

உதாஹரணாநி॥

க. யாஜ்ஞவல்கிய, விஜ்ஞானேசுவரீயம் ரஹஸிய பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், கூகூ-வது பக்கம்.

𑌅𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍇𑌷𑍁 । (𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇) 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌦𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 ।

உ. போதாயனதர்மம், ச-ம்பிரச்னம், ங-ம் அத்தியாயம், க-சூத்திரம்.

(𑌅𑌥) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌅𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌧𑌂 ।
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪) 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥

ச-ம் அத்தியாயும, க-சூத்திரமும் இதுவே.

ங. விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸிய பிராயச்சித்தப்பிரகாணம், கூகூ,வதுபக்கம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 "𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾, 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 ॥

பாாசாமாதவீயம், பிராயச்சித்த ப்பிரகாணம், ஙடு0-வது பக்கம்.

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

दोषं बुद्ध्वा न पूर्वः परेभ्यः पतितस्य समाख्याने स्याद्वर्जयेत्त्वेनं धर्मेषु ॥

௪. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், ௧-பிரச்னம், ௭-ம் படலம், ௨௧-ம்கண்டம், ௧௧-ம்சூத்திரம்.

ब्राह्मणाभिशंसने दोषस्तावान् यावता दोषेण संभावयेत् । द्विरनेनसि ॥

௫. கௌதம தர்மம், ௨௧-ம் அத்தியாயம், ௧௭-௧௮-ம் சூத்திரங்கள்.

मिथ्याभिशंसिनो दोषो द्विस्समो भूतवादिनः । मिथ्याभिशस्तदोषं च समादत्ते मृषा वदन् ॥

யாஜ்ஞவல்கியம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௨௮௫-ம்சுலோகம்.

(मनुः) अनाविष्कृतदोषांस्तु मनुर्हि रहस्येन शोधयेच्च ।

௬. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தப் பிரகாணம், மைசூர்ப் பதிப்பு, ௪௧௨-ம் பக்கம்.

बृहद्याज्ञवल्क्यः । विख्यातदोषः कुर्वीत पर्षदोऽनुमतं व्रतम् । अनभिख्यातदोषस्तु रहस्यं व्रतमाचरेत्

௭. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தப்பிரகாணம், ௩௪௯-வது பக்கம்.

प्रकाशकृतानां तु पर्षदनुमत्या प्रायश्चित्तं कार्यम् । "विख्यातदोषः कुर्वीत पर्षदोऽनुमतं व्रतम्" इत्युक्तबृहद्याज्ञवल्क्यवचनात् ॥

௮. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தப் பிரகாணம், ௪௧௨-ம் பக்கம்.

पापिनोऽनुतापिनश्चित्तं प्रायः शुद्धिष्ठं भवति तच्च पर्षदा येन व्रतानुष्ठानेन प्रायशो विशुद्धं कार्यते तद्व्रतं प्रायश्चित्तम् ॥

௯. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டஆரம்பம், ௨௦௫-ம் பக்கம்.

௧௦. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௪௧௨-ம் பக்கம்.

ஜந꞉ | க்யாபநேநாऽநுதாபேந தபஸாऽத்யயநேந ச | பாபக்ருந்முச்யதே பாபாத் ததா தாநேந சாபதி || யதா யதா நரோऽதர்மம் ஸ்வயம் க்ருத்வாऽநுபாஷதே | ததா ததா த்வசேவாஹிஸ்தேநாதர்மேண முச்யதே | இதி ||

௧௧. பராசரமாதவீயம், பரிஷத் லக்ஷணப்பிரகரணம், ௨௫௭ - ம்பக்கம்.

வேத வேதாங்க விதுஷாம் தர்மஶாஸ்த்ரம் விஜாநதாம் | ஸ்வகர்மரதவிப்ராணாம் ஸ்வகம் பாபம் நிவேதயேத் ||

௧௨. வஸிஷ்டதர்மம், ௩ -ம் அத்தியாயம், ௫ -ம் சூத்திரம்.

அவ்ரதாநாமமந்த்ராணாம் ஜாதிமாத்ரோபஜீவிநாம் | ஸஹஸ்ரஶ꞉ ஸமேதாநாம் பரிஷத்த்வம் நைவ வித்யதே |
(வேறொரு பதிப்பில் இது - ௬ -வது சூத்திரம்)

மனுஸ்மிருதி-௧௨-ம் அத்தியாயம், ௧௧௪-ம் சுலோகமும் இதுவே

௧௩. வசிஷ்டதர்மம்,௩-ம் அத்தியாயம், ௭-ம்சூத்திரம்.

சத்வாரோ வா த்ரயோ வாபி யம் ப்ரூயுர்வேதபாரகா꞉ | ஸ தர்ம இதி விஜ்ஞேயோ நேதரேஷாம் ஸஹஸ்ரஶ꞉| (வேறொரு பதிப்பில் இது-௫-ம் சூத்திரம்.)

௧௪. போதாயனதர்மம்,௧- பிரச்னம், ௧- அத்தியாயம், ௧- கண்டிகை ௯-ம் சூத்திரம்.

ததபாவே தஶாவரா பரிஷ ([illegible])பஞ்ச வா ஸ்யுஸ்த்ரயோ வா ஸ்யுரேகோ வா ஸ்யாதநிந்தித꞉ | ப்ரதிவக்தா து தர்மஸ்ய நேதரே து ஸஹஸ்ரஶ꞉|

௧௫. கௌதமதர்மம், ௨௯-ம்அத்தியாயம், ௫௦-௫௧-ம் சூத்திரங்கள். (புஸ்

அநாஜ்ஞாதே தஶாவரை꞉ ஶிஷ்டைரூஹவத்பிரலுப்தை꞉ ப்ரஶஸ்தம் கார்யம் சத்வாரஶ்சதுர்ணாம் பாரகா வேதாநாம், ப்ராகு

தகத்தில், உஅ-ம்அத்தியாயம் என்று எழுதப் பட்டுள்ளது.)

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑍍𑌯𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁, 𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍁 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌯𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇
𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌃 । 𑌯𑌤𑌃-𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂𑌸𑌮𑌾
𑌸𑍍𑌕𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃॥

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌞𑍍𑌚
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 । 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿
𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍॥

கசு. போதாயன தர்மம், க- பிரச்னம் க-அததியாயம், க-கண்டிகை, கடு-ம்சூத்திரம்,

வஸிஷ்ட தர்மம், ககூ-ம்அத்தியாயம் கூ-ம்சூத்திரம்.

𑌅𑌯𑌜𑍍𑌞𑍁𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌯
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍁𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌷
𑌣𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍॥

𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । 𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨
𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 । 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌾
𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥ (𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃)
𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿
𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌯𑍋
𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾॥

கஎ. ஹேமாத்ரி பிராயசித்தப் பிரகரணம். காராக்கிருகப்பிரவேசம், கஙசும்பக்கம் (மைசூர்ப் பதிப்பு)

𑌅𑌥 𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿:— 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑌂,
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂, 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃
𑌤𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌣𑌂, 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰
𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂, 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚

கஅ. போதாயனதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகாணம், உ-பிரச்னம், க-அத்தியாயம், உ-ம்கண்டிகை, க-முதல் கூ வரையி லுள்ளசூத்திரங்கள்.

௧௯. ஸ்மிருதிரத்நாகரம், கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணம்.

तथाऽन्योऽपि यः [illegible] द्विजस्याब्धौ तु नौयातुः शोधितस्यापि संग्रहः । [illegible] ॥ [illegible] ।

கௌதமதர்மம், ௭-ம் அத்தியாயம்:—

तदलाभे क्षत्रवृत्तिः तदलाभे वैश्यवृत्तिः। तस्यापण्यं गन्ध,रस,कृतान्न, तिल,शाण,क्षौमा,जिनानि,रक्तनिर्णिक्ते वाससी, क्षीरं सविकारं, मूलफलपुष्पौषधमधुमांस तृणोदकापथ्यानि, पशवश्च हिंसा संयोगे पुरुषवशा कुमारी वेहतश्च नित्यं भूमि व्रीहि यवाजाव्यश्वर्षभ धेन्वनडुहश्चैके विनिमयस्तु [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥

அமரம்

दन्तविप्राण्डजा द्विजाः । मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् । राजा राट् पार्थिव क्ष्माभृन्नृप भूप महीक्षितः ॥ ऊरव्या ऊरुजा अर्या वैश्या भूमिस्पृशो विशः ।

ஹலாயுதநிகண்டு

ब्राह्मणो बाडबो विप्रो [illegible] द्विजातयः । अग्रजन्मा द्विजन्मा च षट्कर्मा [illegible] द्विजः । राजा राजन्यो राट् प्रजापतिः । क्षत्रियो नृपः क्षत्रं । मूर्धाभिषिक्तो [illegible] । [illegible] वैश्य ऊरव्यो [illegible] ।

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 ।

𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ([illegible]) 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌸𑍀𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ [illegible] ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 [illegible] 𑌜𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾, 𑌨𑍌𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

௨௩ - [illegible] ॥
௨௪ - [illegible] ॥
௨௫ - [illegible] ॥
௨௬ - [illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥

௨0. கௌதமதர்மம், ௧0-ம் அத்யாயம், ௧ - சூத்திரம்.

௨௨. கௌதமதர்மம், ௧௭-ம்அத்தியாயம், ௧ - சூத்திரம்.

௨௩. கௌதமதர்மம், ௨௧-ம்அத்தியாயம், ௪-ம்சூத்திரம்.

பாராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், ௭ - ம்சுலோகம்.

இரகுவம்சம்- ௪-ம்ஸர்கம்- ௬0 -ம் சுலோகம்.

௨௪. ஆபஸ்தம்ப தர்மம் ௨-பிரச்னம் ௬-ம்படலம், ௧௫-ம் கண்டம், ௨௩- ௨௪- ௨௫-௨௬ம், சூத்திரங்கள். (புஸ்தகத்தில், ௭-ம்படலமென்றெழுதப் பட்டுள்ளது.

௨௫. விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், சுராபானப் பிரகரணம், ௫௫-ம் பக்கம்.

உசு. மனுஸ்மிருதி, உ-ம் அத்தியாயம், உஎ-ம் சுலோகம் (ககசு-ம் பக்கம்)

[illegible]

உஎ. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், க-பிரச்னம், க-படலம், க-கண்டம், உக-உங-உச-உரு-உசு-உஎ-உகூ-ம் சூத்திரங்கள்.

உக - [illegible]

உங - [illegible]

உச [illegible]

உரு - [illegible]

உசு - [illegible]

உஎ - [illegible]

உகூ - [illegible]

உஅ. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், க-பிரச்னம், க-படலம், உ-ம் கண்டம், ரு - சு ம் சூத்திரங்கள்.

ரு - [illegible]

சு - [illegible]

ஆபஸ்தம்ப தர்மம் க-ம்பிரச்னம், க-ம்படலம், ஏ-அ-கூ-க0 ம் சூத்திரங்கள்.

ஏ - [illegible] ॥

அ - [illegible] ॥

கூ - [illegible] ॥

க0 - [illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

உகூ. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், க-பிரச்னம், க0-ம்படலம், அ, கூ, கக-ம் சூததிரங்கள்.

அ - [illegible] ॥

கூ. [illegible] ॥

கக - [illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

ஆபஸ்தம்ப தர்மம், க-பிரச்னம், கூ-ம் படலம், உச-ம்கண்

கூ - [illegible]

ஏ - [illegible] ॥

டம், ௬-௭-௮௧௬, ம் சூத்திரங்கள்.

௮ - 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥

௯ - 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌯𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑌂 ॥

௩௦. போதாயன தர்மம், ௨-ம் பிரச்னம் ௧ - அத்தியாயம், ௧௨-ம் கண்டிகை ௧௮-௧௯-௨௦ம் சூத்திரங்கள்.

𑌅𑌥 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌵𑌸𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍋𑌵𑌿𑌵𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

௩௧. கௌதமதர்மம், ௨-ம் அத்தியாயம் ௧- சூத்திரம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑌵𑌾𑌦𑌕𑌾𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥

𑌹𑍋𑌮𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 । 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃

𑌅𑌶𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍂𑌨𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌗𑌿𑌣 𑌏𑌵 𑌚 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃

𑌊𑌨𑌕𑌾𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍋

[illegible]

௩௨. யாஜ்ஞயவல்க்கிய விஜ்ஞயானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தப் பிரகாணம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௨௬௧-ம் சுலோகம், ௬௫-ம் பக்கம்.

[illegible]

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃

[illegible]

[illegible]

௩௩, வசிஷ்ட தர்மம், ௧௩-ம் அத்தியாயம் ௫௧ - ௫௨-௫ சூத்திரங்கள் ௩ம்

[illegible]

மனு,உ-ம் அத்தியாயம், உ௩அ- வதுசுலோகம்.

ஶ்ரத்ததாந: ஶுபாம் வித்யாமாததீதாவ
ராதபி। அந்த்யாதபி பரம் தர்மம் ஸ்த்ரீரத்ந
ந்துஷ்குலாதபி॥

௩ச. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்தப் பிரமாணப் பிரகரணம் ச0கூ-ச0எ-ம் பக்கங்கள்.

இஹ தாவத் க்ஷத்ரியவைஶ்யஶூத்ராணாம் ஸர்வஜநீயதயா பாபஸம்பவாத், ப்ரதிநிதித்வம் ப்ராயஶ்சித்தஸ்ய கர்துமஶக்யாஶ், ஶரீரஸ்யாஸ்திரத்வாத், பாபபீரூணாம் ஏவ விரக்தாநாம் ப்ராயஶ்சித்தாநாம் கர்தா யோ ஸ்வயம் அஶக்யாஸ் பாபநிவாரணார்த்தம் ப்ரார்த்தயதே ஸமயா ஸர்வஸாவா பரிஷத்கம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஸர்வதாऽऽசரணீயமேவ॥

௩ரு. போதாயனதர்மம், க-பிரச்னம் க-அத்தியாயம், க- கண்டிகை, ரு-ம்-சூத்திரம்.

ஷோடஶம் க்ருச்ச்ரமிதி வசநாத்

கௌதம தர்மம், கஉ-ம் அத்தியாயம்,ருக- சூத்திரம்.

பாரிஷத்த்வம் த்ரைவர்ணிகாநாம் விஜ்ஞா
நார்த்தம் நியோக:॥

மனு,எ-ம் அத்தியாயம், ககூ- ம்சுலோகம்.

தஸ்மாத் ஸமாஜஸ்த்ரீவிப்ராணாம் வேதாஸ்
தத: । யதா ஸம்பத்ஸம் ப்ரணயே ஸமேஷு
ஸர்வயத்ரிஷு ॥

மனு,அ-ம் அத்தியாயம், கஉகூ- ம்சுலோகம்.

ச நாஸ்ய ஸமயம் பரிஜ்ஞாய தேஶகாலவ
தத:। ஸாரா பராயண பாபோக்ஷ்ய துஷ்ட
துஷ்டேஷு பாதயேத்॥

யாக்ஞவல்கியம் க - அத்தியாயம் ௩கூஎ-ம்சுலோகம்.

ஜ்ஞாத்வா பராயணேஷு காலம் ஸமயோ
விவா। வய:கர்ம ச வித்தஞ்ச தம்டேஷு
பாதயேத்॥

௩௬. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௧-ம்அத்தியாயம்,௧௪ம்சூத்திரம்.

सर्वे शिरोमुण्ड्याः, सर्वाः सुवर्ण्याः
वर्ण्यब्राह्मा, स्तेयपानि, जैष्ठिनिवासा,
पापं, परिक्रान्ता इति देशाः.

௩௭. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், சிராத்த காண்டம், மைசூர்ப்பதிப்பு, ௨-ம்பக்கம்.

तथा भविष्यपुराणे:— सर्वज्ञा ज्ञानिता
नीह ब्राह्मणत्वाद्विका भवति ॥ सर्व
पापानि नश्यन्ति क्षणेन ब्राह्मणस्य पादि
के: । जन्मप्रभृति यत्किञ्चित्पातकं ज्ञा
नतः कृतम् ॥ अस्वात्तं ब्राह्मणत्वादयाप्युपा
ज्ज्यति पुनः ॥ अन्नादपि सकृत् दत्त्वा स्वल्पं
शिवं पुनः देवब्राह्मणः । तत्प्रसत्तिप्रत्युपकर्ते ब्राह्म
णदेहतः पातकाद्विमुच्यते ॥

तस्य स्वरूपेणानुष्ठानाशक्तौ
प्रतिनिधिरेवान्वेष्यः ।

विज्ञानेश्वरोऽपि

प्राजापत्यक्रियाशक्तौ धेनुं दद्या
द्विचक्षणः । धेनोरभावे दातव्यं तन्मू
ल्यं नात्र संशयः ॥ धेनोरभावे निष्कं
स्यात् तदर्धं पादमेव वा । पादं हि न्यून
कल्पं स्यादिति वेद विदो विदुरिति ॥

வசிஷ்ட தர்மம், ௨௦-ம் அத்தியாயம்,௨௩-ம்சூத்திரம்

ब्राह्मणश्च पक्वाशी ब्राह्मणं
भुक्त्वा ब्राह्मणो भवति । अविज्ञातस्य म
हं अविज्ञाता हि महान्तः पावनो
भवन्ति

௩௮. ஹேமாத்ரி பிராஜாபத்திய கிரு

दैवोत्कृष्टस्य प्रत्याम्नायाः ।
धेनुर्जपहोमा नदीस्नानं पादशो ब्रा
ह्मणपूजनम् । संहितापाठः पांसुशिर

ச்ரப் பிரத்தியாம்நாயப் பிரகரணம், (மைசூர்ப் பதிப்பு, ௩௬௩-௩௬௫-ம் பக்கங்கள்

அபி ஶதம் ப்ராணரோதனம் । த்ரிஷோடஸ
ஹஸ்ரம் ஸ்வாத்யாயாத ஜப உச்யதே ॥

அத ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரப்ரத்யாம்னா
யா: தஶாஹமேமேஜ்ஞ, ஈஶ்வர: ॥

ப்ராஜா பத்யே து ஏக ஆதஶ
ப்ராஹ்மண போஜனம் । ஸர்வத்ர மானதோ ஸ்நானம்
ஸம்ஹிதாவர்த்தனம் உச்யதே ॥

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ராசரணே அஶக்தஸ்ய த
த்ப்ரத்யாம்னாயமேகாதஶா சரணே வா அஶக்தஸ்ய
தத்ஸ்நானஸங்க்யயைவ க்ருச்ச்ரமேவ ஸர்வத்ர

அதோ ந ஸ்நானமேவ பயம்ப்ரத:
தேவதா: ஸர்வே மாதர: ॥

ஸாமர்த்யே யஸ்யா நிஜப்ரகாஶ ஸாம்ஸ்த்வ
தி । மோக்ஷாவர்க்ருஷ்ணேவர்த்தம் மஹாப்ராவி
நாஶினீ ॥ ஶோவஹா ஹர்யஶ் வஜ்ரஜா ஹவ
நாஶினீ । அவஷ்டம்பேவகாவேர் தாம்ரவ
ர்ணஹ் ஶோஹானக் ॥ யதேக்ஷாடி: ப்ரயாமஶ்ரம்
மா ஸாமாரஸம்மத: । அதா: பாண்யதோத
க்ஷ்யா க்ஷமுநாஸ் பாவஹாரிண: ஸ்வஶமு
நா ஶூராக்ஷதா தாணம் ஸ்நானே தக்தியஶ
ப்ராக்தா: ॥

மதத:

பாபாத்ரம் ஸ்நானோத்ரேண ஹ்ருஷ்டக்ரு
ச்ச்ரமப்ரக்ஷம் ।

பதம்பரிக்ஷ்யாவமஸ்தம் விமிவஶ்ஷ
வாதகே । ஸதம் க்ருஷேதம் மதனம் ப்ராயஶ்சி
த்தம் விநிக்ஷமிசேஷ ॥ அதேதஷம் வ்யாவயமே

௩௯. பாராசரமாதவீயம், பிரஹ்மஹத்தியாப்பிராயச்

சித்தப் பிரகரணம், ௩௩௨-௩௩௩-ம் பக்கங்கள்.

नः पुण्यं महा[illegible] सागरम् । दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ॥ रामचन्द्रसमादिष्टं नलसंज्ञकसंज्ञितम् । सेतुं दृष्ट्वा समुद्रस्य ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥

विज्ञानेश्वरः

यथोक्तव्यवहारेण यात्रां कृत्वा सेतौ दृष्टे सति तत्पापक्षयः ।

सेतुं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्ववगाहेत सागरम् । पुनः प्रत्यागतो वेश्म वासाय [illegible] ॥ [illegible] कुर्याद् ब्राह्मणभोजनम् ।

௪0. பாராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், ௭-முதல் ௧௧-வரையிலுள்ள சுலோகங்கள்.

संसर्गमाचरेद्विप्रः पतितादिष्वकामतः । पञ्चाहं वा दशाहं वा द्वादशाहमथापि वा ॥ मासार्धं मासमेकं वा मासद्वयमथापि वा । अब्दार्धमेकमब्दं वा तदूर्ध्वं चैव तत्समः ॥

पतितसंसर्गे प्रायश्चित्तं विधातुं तत्संसर्गस्य निमित्तत्वं दर्शयति संसर्गमित्यादिना

अत्र विप्रग्रहणं क्षत्रियादेरप्युपलक्षणम् तेष्वपि तत्संसर्गस्य निमित्तत्वात्

तथा च मनुः

यो येन पतितेनैषां संसर्गं याति मानवः । स तस्यैव व्रतं कुर्यात् तत्संसर्गविशुद्धये ॥

ஸஹாஶநம் ஸஹயாநாஸநாதி

ததாஹ கண்வ:

ஶயநாத்யாநாஸநாத் ஸல்லாபாச்ச ஸஹபோஜநாத் । ஸங்க்ராமந்தீஹ பாபாநி தைலபிந்துரிவாம்பஸி ॥

ப³ஹிஷ்டம் ஸம்வத்ஸரேணைவ வத்ஸரம் ஸோऽபி தத்ஸம: । ப³ஹி: பதிதைர்ப்ரஹ்மஹாதிபி: ஸஹ ஸம்வத்ஸரம் யோऽத்யந்தம் ஸம்வஸதி ஸஹாசரதி ஸோऽபி தத்ஸம: யோऽயம் ஸஹசரதி ஸோऽபி தத³ர்த⁴மேவ ப்ராயஶ்சித்தம் குர்யாதிதி ॥ தத்³ய ப்ராயஶ்சித்தாதிதேஶாயாம் தஸ்ய க்³ரஹணம் ந பா³லாநாம் வா தத்க்ருதாதிதேஶார்த²ம் தஸ்ய யஸ்ய தேஷாம் ஸம்வஸே ஷ்டித்வா தேஷாமேவ ஸ்திக்வாச ஜவீஶப்³தா ஹதேவம் மஹாபாதகி ஸம்யோக³ தத்ஸம: கிந்த்வதிபாதக்யேவ பாதக்யாதி³நாமேவ்ய யோऽயம் ஸம்ஸர்க³ம் கரோதி ஸோऽபி தத்ஸம இதி தத³ர்த்⁴யமேவ ப்ராயஶ்சித்தம் குர்யாதி³தி த³ர்ஶயதி ।

அதஏவ மநுநா ஸகலம் ப்ராயஶ்சித்தமபி ஹீயாநே ஹிமஹிதம் யோऽயம் பதிதேநைஷாம் ஸம்ஸர்க³ம் யாதி மாநவ: । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்க³ விஶுத்³தயே ॥

விஷ்ணுநாபி ॥ ஸாமோந்யோ நாபபாதக்யா தேந்யஸ்வி மாத்ர ஸம்ஸர்கே³ தத்³வ்ரா

சு க: யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், (ங-வது காண்டம்) உ௬௦-ம் சுலோகம்.

யாஜ்ஞ வல்கிய விஜ்ஞானே சுவரீயம், பிராய ச்சித்த காண்டம் (௩-வது காண்டம்,) ௧௨௦-ம் சுலோகம்

𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 - 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿।

𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍋 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃 ॥ 𑌏𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑍋 𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨𑌂 𑌹𑌵𑌿-

யாஜ்ஞவல்க்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம்- பிராயச்சித்தகாண்டம்- (ரு-வது கண்டம்) உகூ0-ம் சுலோகம்.

[illegible]

[illegible]

சஉ. வசிஷ்டதர்மம், க- அத்தியாயம், உஉ-ம் சூத்திரம்.

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

மநு, கக - அத்

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible]

இயாயம், கஅ௦- கஅக- ம்சுலோகங்கள்.

நாஸநாஶநாத் । யோ யேந பதிதேநைஷாம் ஸம்ஸர்கம் யாதி மாநவ: । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்கவிஶுத்தயே ॥

வ்யாஸ: :— யோ யேந ஸம்வஸேதேஷாம் ஸோ பி தத்ஸமதாமியாத் । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்கவிஶுத்தயே ॥

சஙு. ஹேமாத்ரி(மைசூர்ப்பதிப்பு ௪0எ-ம்பக்கம்) பிராயச்சித்தப் பிரமாணம் சொல்லும் பிரகரணம்.

யதுக்தம் மநுநா । ஸம்வத்ஸரேண பததி பதிதேந ஸஹாசரந் । யாஜநாத்யாபநாத் யௌநாத் ஸத்யோ ந ஶயநாஸநாத் ॥

யஜநாத்யாபந யௌநாநாம் நித்யஸம்பந்தாத் ஸத்ய: பததீத்யர்த்த: ॥

யோ யேந பதிதேநைஷாம் ஸம்ஸர்கம் யாதி மாநவ: । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்கவிஶுத்தயே ॥ இத்யேதத்ப்ரமாத்ரவிஷயம் ॥

ஸுமந்து:— ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம: । மஹாபாதகஸம்ஜ்ஞாநி பதிதைஶ்ச ஸம்யோக: பத்ரஹணா ஸைககார்யக்ரியாயே மஹாபாதகி ஸாம்வத்ஸரிகேண மஹாபாதகீ த(த்)ஸ்த்ரீவி ஸாக்ஷாந்மஹாபாதகிஸேவ தத்ஸம்ஸர்கிணோபி மஹாபாதகிஸம்ஸர்காத் தஸ்யாபி ஸாக்ஷாந்மஹாபாதகி ஸம்ஸர்கிஸ்வாத் தத: பரமேவ்யவஹித்யஸம்ஸர்காஸ்யாத் தஸ்யாக்யியாமே ஸாக்ஷாந்மஹாபாதகி ஸம்ஸர்கிணோபி மஹாபாதகிஸமம்॥

ஹேமாத்ரி (மைசூர் ப்பதிப்பு) ௪௦௭-ம்பக்கம், பிராயச்சித்தப் பிரமாணஞ் சொல்லும் பிரகரணம்.

𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍇𑌣। 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍇𑌕𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍁 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍌 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚 ।

𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍌॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 ॥

𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌚𑌨𑌯𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌾 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍॥

(𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍)